

FRANTIŠKÁNSKA

rodina

4 zima
2025

**FIORIELLO
SV. ANGELA Z FOLIGNA
ČNOSTI SV. FRANTIŠKA
ROBERTO PASOLINI
ISLANDSKÁ PŮŤ
ODROBINKY**

obsah

FIORIELLO.....	4
SVĚTÁ ANGELA Z FOLIGNA.....	8
ČNOSTI SERAFÍNSKEHO OTCA SV. FRANTIŠKA.....	12
PÁPEŽSKÝ KAZATEL ROBERTO PASOLINI NA SLOVENSKU.....	16
ROBERTO PASOLINI NEBOLI SME TO MY.....	18
JÁHENSKÁ SLUŽBA ČLENŮ SFŘ V ČECHÁCH.....	20
FRANTIŠKÁNSKÁ MÍSTA KOLEM NÁS 4.ČÁST.....	26
CHVÁLÓSPEV STVORENIA - ISLANDSKÁ PŮŤ.....	28
UPRATOVANIE AKO SKUTOK KAJÚCNOTI.....	32
ODROBINKY Z BOŽIEHO STOLA.....	34
Z VÝCHODOSLOVENSKÉHO REGIÓNU OFS.....	36
AKTUALITY ZO ZÁPADOSLOVENSKÉHO REGIÓNU OFS.....	40
BRATSTVO SV. STANISLAVA BRATISLAVA.....	45
INFO NÁRODNEJ RADY OFS.....	46
EUCHARISTICKÁ ADORÁCIA 4.....	48
NEZLOMENÝ DIABLOM.....	50
ŽIVOTNÉ JUBILEÁ.....	51

FRANTIŠKÁNSKA *rodina*

Časopis pre tých, ktorým je blízka františkánska spiritualita

Vychádza: 4x ročne

Ročník: 35, Číslo: 4/2025

Dátum vydania: december 2025

Registrácia MK SR: EV 5631/18

ISSN: 1338-3213

IČO: 17 309 620

Vydáva: Františkánsky svetský rád, Františkánska 2, 811 01 Bratislava

Redakčná rada: Cecília Blanárová, Monika Olečková, Marcela Prekopová,
Martina Zonnenscheinová a Pavol Železník (šéfredaktor)

Email: frantiskanska.rodina@gmail.com

Webové sídlo: www.ofs.sk

Náklad: 800 ks

Cena: Františkánska rodina vychádza vďaka príspevkom odberateľov časopisu.

Číslo účtu vo formáte IBAN: SK91 0900 0000 0000 1148 4135

Svoje príspevky zasielajte na emailovú adresu redakcie.

Redakcia si vyhradzuje právo rozhodovať o úprave a výbere príspevkov,
ktoré budú zaradené do príslušného čísla časopisu.

Obálka: fotokoláž / foto archív redakcie

slovo na úvod

Milé sestry, drahí bratia!

Písal sa rok 1968, do našej krajiny zovretej armádami sovietskeho bloku sa začala pomaly vkrádať beznádej a pred o dvermi boli Vianoce. Akosi to nešlo k sebe. Ako deti sme sa vo svojom vnútri pýtali, či tie Vianoce vôbec prídu.

Zmätkami a otrasmi v tom roku prechádzal celý svet. Ako soľ potreboval nádej, konečne pozitívny a veľký cieľ. V súťaži, akou bol výskum vesmíru, sa tým cieľom stal Mesiac. Amerika tak odpovedala na preteky v zbrojení. Našli sa peniaze, vytvorili tímy desaťtisícov ľudí. Najviac viditeľní boli astronauti. Bývalí stíhači piloti sa s nadšením vrhli do výcviku a série vesmírnych letov. Získavali skúsenosti a postupne aj sympatie verejnosti.

Na Vianoce 1968 ako prvá na svete k Mesiacu doputovala kozmická loď Apollo 8 na palube s astronautmi Frankom Bormanom, Jamesom Lowelom a Williamom Andersom. Ešte nemali pristáť na povrchu, to prenechali svojim nasledovníkom. Po prvýkrát však opustili blízkosť Zeme, vydali sa na cestu k Mesiacu a dlhšie než na pol dňa ukotvili na jeho obežnej dráhe. Tak ako sa pred pár dňami ocitli na vrchole najväčšej rakety, hľadeli teraz zoči-voči Mesiacu ako symbolu obrovského spojeného úsilia. Apollo sa hneď po navedení na obežnú dráhu ocitlo na odvrátenej strane Mesiaca. Bez spojenia so Zemou, v tzv. rádiovom tieni. V riadiacom centre všetci strpli, či sa v určenom čase loď spoza Mesiaca vynorí. Kým Zem „mlčala“, astronauti fotografovali povrch. Krátery, moria a hory boli púste a šedivé, ale svojou blízkosťou podmanivo nové. Nenazdali sa a „hluchý“ čas uplynul. Magický moment - východ Zeme spoza Mesiaca - ich však zaskočil. Cvakali spúšte, menili sa kamery. V obnovenom spojení nasledoval prvý priamy TV prenos od Mesiaca. Astronauti fascinovaní nádherou planétou Zem nad pustou mesačnou krajinou ťažko hľadali slová, aj keď sa všetko darilo. S nadšením prečítali úryvky z knihy Genesis o stvorení sveta, Neba a Zeme. Striedali sa a na záver popriali ľuďom na Zemi pokojné a požehnané Vianoce. Tento silný moment sa dotkol všetkých divákov. Bolo ich po celom svete neúrekom a ako chlapec som k nim tiež patril.

Fotografia vychádzajúcej Zeme sa v ďalších rokoch stala ikonou. Ľudstvo si uvedomilo, aká je Zem výnimočná a pritom krehká, že potrebuje, aby sa náš vzťah k nej zmenil.

Svätý František tento obraz nemohol vidieť. Ukázal nám však dávno predtým, ako hlboko toto všetko pochopil srdcom. Práve v Piesni stvorenstva. A tiež na vrchole obdobia života, ktoré by sme pokojne mohli nazvať krízou... Stvorený svet nás potrebuje predovšetkým ako sprostredkovateľov Božej Lásky. Len s Ňou môžeme uskutočniť aj veľké dielo.

Drahé sestry a bratia, želim Vám v tomto jubilejnom roku krásne a požehnané Vianoce, ktorých milosti nech Vás sprevádzajú po celý nový rok.

Damián Berec v službe ministra NB

Rozmýšľal som nad názvom „stípkčka“, v ktorom by som sa vám prihovárал ako brat v službe národného formátora. Malo by ísť o krátke, malé slovo, no s veľkým príbehom nášho Serafínskeho otca, sv. Františka z Assisi. Hľadal som preto drobné perly zo života a duchovnej skúsenosti našej františkánskej rodiny. Ako prvé mi napadli dve slová: „fioretti“ (kvetky) a „fratello“ (brat, braček). Nič krajšie sa nemohlo spojiť do jedného výrazu než „Fiorello“.

Ak teda niekedy uvidíte článok pod názvom „Fiorello“ v tomto našom časopise, nech je v ňom napísané čokoľvek, vedzte, že v jadre nebude nič viac, len túžba byť Vaším bratom v službe. Spolu s vami chcem až do konca zbierať kvietky zo života svätého Františka a z duchovnej skúsenosti našej rodiny naprieč všetkými časmi.

„Na brehu babylonských riek, tam sme sedávali a plakali, keď sme si spomínali na Sion. Na vrby tejto krajiny vešali sme svoje citary“. (Ž 137)

Isto mnohí poznáte obrázok s Františkom sediacim pri ohni. Vyžaruje z neho pozvanie prisadnúť si k tomu ohňu. A v tomto mojom článku vás pozývam, bratia a sestry, k prisadnutiu a zaspomínaniu si na nášho Serafínskeho otca Františka — pospomínajme spolu, práve teraz v „predvečer“ Nového roka 2026, v ktorom si pripomínáme 800. výročie jeho smrti a odkazu.

Pred Františkovým narodením, podľa Legendy troch druhov, chodil po Assisi akýsi pútnik a ohlasoval pokoj. Onedlho na to sa narodil František. Jemná paralela medzi Jánom Krstiteľom a spomenutým pútnikom tu je. Za zmienku stojí povedať aj to, že Cirkev nazvala Františka „alter Christus“ - druhý Kristus, ponímajúc do toho spôsob jeho života, odpoveď na Ježišovo volanie, evanjeliový život sv. Františka, ako aj to, že Boh si ho vybral ako prvého človeka, na ktorom zjavil aj fyzicky znaky umučenia svojho Syna - stigmy.

Mladosť Františka z Assisi sa príliš nevymykala životu bežného mladého muža, ktorý netrie biedu, dokonca žije nadštandardným, bezstarostným životom. Môže realizovať svoje chůtky, plány, sny, lebo disponuje prostriedkami, ktoré mu to umožňujú.

František má dobrodružného ducha. Uchváti ho túžba po veľkých veciach. Rytieri okrúhleho stola, tajomno, veľké ideály, krása, čaro dennodennosti, radosť, priateľstvo, vernosť, statočnosť... Je preto prirodzené, že sa púšťa do hodnotových výziev, ako obrana svojho mesta a vyberá sa do bojov proti nepriateľom mesta Assisi. Po jednom takom boji zostáva uväznený. Ale ani vo väzení nestráca nádej. Veď čosi v jeho srdci mu hovorí, že je predurčený na veľké veci. Nestráca radosť. Ale v tom jeho živote plnom energie

a intenzívneho prežívania každodenného života, zrazu vo väznici príde akási stopka. Akoby zastal čas a priestor na svetské dobrodružstvá. Začne sa zamýšľať nad svojím životom. Neskôr sa to zopakuje znova. Naskytne sa zase možnosť nasadiť si brnenie a vyraziť do boja za „správnu vec“. Ochorie a prisnive sa mu sen. A možno to ani nebol sen, ale priestor, do ktorého vošiel Boh, aby zasiahol a aby usmernil jeho túžbu po veľkých veciach. Aby konkrétnejšie ukázal cestu svojmu učeníkovi. Či to už bol sen, alebo rozovor Otca so svojím dieťaťom, Boh sa mu prihovorí obrazmi, v ktorých videl množstvo zbroje a počul hlas, ktorý sa ho pýta, či je lepšie slúžiť Pánovi alebo sluhovi. Tu sa začína otvárať brána, za ktorou je vyšliapaná cestička nohami Pána Ježiša Krista.

František je na ceste, počas ktorej stráca chuť pozeráť sa na život očami sveta. Začína ho vnímať srdcom. V jednom zo schátralých kostolíkov, ktorý aj opraví, počuje z križa, ktorý dávno predtým namaľovali sýrski (východní) mnísi a ktorý voláme Kríž svätého Damiána, hlas, ktorý sa mu prihovára "František oprav môj dom, lebo sa rúca". František naozaj žije v dobe, keď svetská investitúra nahľadáva povest' a meno Cirkvi. Vo vzduchu visí akási náboženská dekadencia, množia sa rôzne heretické spoločenstvá ľudí, ktorí majú apokalyptické očakávania, mysle mnohých očakávajú súdny deň a Cirkev, do ktorej sa neobávajú udierať svetskí panovníci a šľachta, sa snaží, niekedy nie celkom vybranými spôsobmi, chrániť poklady viery a svoje postavenie. Toto všetko u Františka ide akosi pomimo. Počúva len hlas. A počúva ho doslovne - začne opravovať Boží dom, opravovať kostol svätého Damiána. Pomaly sa z neho stáva už nielen „poslucháč evanjelia“, ale aj jeho nasledovateľ - učeník, vykonávateľ. "Práca šľachtí" hovorí príslovie. Františkovi však práca na Kostole svätého Damiána formuje jeho srdce a zcitľivuje ho na počúvanie Božieho hlasu. A plynule ho vedie smerom k evanjeliového spôsobu života.

Františkovi stačí počuť niekoľko úryvkov zo Svätého písma aby pochopil, že to je to, čo chce. Uveril evanjeliu. Že to je to, čo hľadal, po čom túžil... František vie, že ak by sme pridali alebo odobrali niečo z receptu na jablkový koláč, tak by stratil tú výnimočnú chuť. Práve objavil najvzácnejšiu perlu, ktorá v porovnaní s inými pokladmi má nekonečnú cenu. Rozhodol sa spraviť všetko preto, aby ju získal a to presne podľa receptu.

František na rozdiel od iných ľudí nevymýšľal odpovede na páľčivé otázky tej doby, ale počúval hlas, počúval evanjelium toho, ktorý spravil všetko preto, aby zlomil okovy smrti a pre spásu ľudí neváhal obetovať svoj vlastný život. A to všetko z Lásky! Toto je to dobrodružstvo, ktoré v ňom vrelo od detstva! Láska, vernosť, statočnosť, obeta, večný život. Blahoslavenstvo jeho chudobného ducha osloví mnohých ďalších a začínajú sa k nemu pridávať. Pôvodne neplánoval zakladať nejaký rád. Ale časom sa naplnil Pánov zámer, ako vtedy, keď mu dal čas, aby pochopil to, čo skutočne myslel, keď mu z križa povedal, aby opravil Jeho dom. František bol hlboko katolícky muž. Mal radosť keď bratov pribúdalo, no nechcel robiť nič bez požehnanie Cirkvi. Preto predstupuje s bratmi pred pápeža, ku ktorému sa Boh prihovorí práve aj skrze Františka a prosí ho o požehnanie jeho rodiaceho sa bratstva. Svätý otec mu povoľuje kázanie a ohlasovanie evanjelia a niektorí autori zasadzujú do tohto obdobia aj jeho diakonskú vysviacku. Nezachoval sa nám záznam o tejto vzácnej udalosti. Usudzujeme tak na základe toho, že čítal evanjelium počas vianočnej svätej omše v Grecciu, a že ho Tomáš z Celana v jeho životopise v jednej vete označil ako diakona. Pôvodne bratstvo je však čiste laické. Neskôr, keď začínajú do bratstva vstupovať aj klerici, stáva sa priestorom pre obidva stavy, ba viac než len to. Toto spoločenstvo začnú tvoriť aj ženy, ktoré sú v poradí druhým, ním

založeným rádom na čele so svätou Klárou. Tretí šik Františkovoho zástupu začnú tvoriť aj ľudia z bežného, svetského života: muži, ženy, ženatí, vydaté, vdovy, kňazi, neskôr aj biskupi či pápeži. František vo svojich videniach videl všetky „svoje deti“ z rôznych národov tak, ako aj apoštoli mohli vidieť plnú sieť rýb po tom, čo poslúchli Ježišov príkaz. Dnes sa môžeme zamýšľať a možno aj miestami nechápeme, ako mohol viesť život v absolútnej chudobe a odovzdanosti Bohu, napriek rozmarom počasia, diskomfortu, opovrhovaniu, nepochopeniu, osočovaniu a výsmechu... Ale Boh požehnáva svojich služebníkov aj silou a ochranou, ak sa rozhodnú ísť za ním a príjmu Jeho jarmo, o ktorom Pán Ježiš hovorí, že je „príjemné a Jeho bremeno ľahké“ (Mt 11,30). Také jarmo a bremeno, ktoré neváhali zodvihnúť a niešť Jeho apoštoli a zástupy mučeníkov a vyznávačov v dejinách Cirkvi. Toto „tajomstvo“ jarma a bremena sa aj nám vekom čím ďalej tým viac odhaľuje. František sa stáva mužom neustálej modlitby, ktorá často vyviera potokom plným slov chvály a vďaky Bohu za všetky stvorenia a za všetky dary, ktorými jeho a všetkých obdarúva. Neostáva len pri slovách, ale jeho modlitbou je sám jeho život. Jeho správanie, postoje, pokora, úcta, zhovievavosť, láska, radosť, bolesť... toto všetko sa v jeho živote stáva čírym evanjeliom.

František nasleduje život, ktorý zahŕňa aj „pobyt v Getsemanskej záhrade“, keď začína zažívať hlbokú vnútornú krízu, ktorá je zároveň očisťujúcim procesom. Veľmi trpí, keď vidí a zažíva nepokoje v bratstve, niekedy spôsobené nepochopením jeho úmyslov, lebo mnohí bratia, ktorí ho ani nemali možnosť osobne bližšie spoznať sa miestami vzdávajú tej pôvodnej „atmosfére“, nadšeniu, cieľu, myšlienke, životu prvej generácie bratov. František hlboko vo svojom vnútri prežíva túto krízu, kladie si otázky, čo spravil zle, či nemá svojím životom ešte viac dávať príklad ostatným a v „slabých chvíľkach“ sa dôrazne a žalostne pýta, kto mu to berie bratov! Tých bratov, o ktorých vo svojom Testamente hovorí, že mu ich dal Pán. Táto „temná noc duše“, ktorú neskôr zažíval aj sv. Ján z Kríža a mnohí ďalší (neraz aj my sami), však plynule vedie k hlbšiemu spojeniu s Bohom. A nielen v duchu ale aj telesne. František je Bohom obdarovaný ranami Pána Ježiša na svojom tele. V jednej skladbe sa o tom spieva: „Ťažko som znášal Jeho dar, čo som na rukách, nohách mal, z boku krv tiekla potokom, po mojom tele nehodnom, bol som malý, nehodný tvor...“.

Bol tento Ježišov dar pre Františka bremenom? Nebolo to len o bolesti, ale František si o sebe nemyslel viac, než my sami o sebe. Veď ako by sme sa cítili v celej pravde o sebe, keby sme museli „skrývať“ takýto dar pred rodinou, priateľmi, kolegami. Len si to predstavme: „Čo to tam máš? To sú rany? Ty máš rany ako Pán Ježiš?“ Ja by som mal takéto požehnané znaky? Ja? Ja, nehodný? František si o sebe tiež viac nemyslí, ako ktorýkoľvek súdny človek... Dostáva sa do bodu, v ktorom ako človek vníma svoj život ako časovú os evanjeliovej cesty, po ktorej sa vybral. Ak sme v čítaní evanjelia došli až k textom o umučení, tak vieme, že sme blízko konca, ktorý sa paradoxne stáva novým začiatkom.

František toho ešte veľa stihne. Dopíše reguly, Kláre napíše list, v ktorom ju a jej sestry prosí, aby sa nedali zlákať a odkloniť od Reguly nijakými radami a zanechajú po sebe ešte aj Testament, o ktorom nehovorí ako o regule, či jej pokračovaní, ale je svedectvom a odkazom príbehu, ktorý sa naplno rozbehol už pri kríži svätého Damiána, z ktorého počul hlas. Po jeho Tranzite sa udialo mnoho zázrakov a charisma jeho života pokračuje a oslovuje ľudí každého stavu aj dnes, po viac ako 800 rokoch!

Sme tu, František. Sme tu, my ľudia dnešnej doby. Aj dnes zažívame podobné veci, ako si prežíval ty a ľudia tvojej doby. Aj dnes sa z mnohých vecí tešíme, aj dnes veríme a túžime žiť evanjelium Pána Ježiša Krista podľa tvojho príkladu. Aj dnes zažívame radosti, ale aj starosti a bôle. Aj dnes sa bojuje a ľudia si navzájom ubližujú. Rozmýšľam, František, nad tým, ako si neraz zmieril ľudí medzi sebou. Ako si zmieril vlka a občanov Gubbia. Ako si zmieril biskupa so starostom. Zaujímavé by bolo počuť to, čo si hovoril biskupovi, na čo si apeloval, aby si ho presvedčil zmieriť sa so starostom. Citoval si evanjelium? A ako sa ti podarilo to isté naopak, so starostom? Ty, ktorý si celú mladosť chcel byť rytierom a bojovať za spravodlivú vec a to aj mečom, si v dobe, keď bolo potrebné brániť kríž na blízkom východe, tak si tam vtedy prišiel v otrhanom šate, s holými rukami, aby si hlásal najväčšiemu nepriateľovi slová večného života! Zdalo by sa, že tvoja misia bola zbytočná a väčší ošoh priniesli brnenia a meče vtedajších bojovníkov. Zdalo by sa. Ale vieme a v hĺbke srdca cítime, že si dosiahol viac. Dal si nám nasledovaniahodný príklad, ktorý môžeme žiť aj my. Tí, ktorých ti Pán dal! Presne podľa receptu. Vypros nám u Nebeského Otca pokoj a dobro! Silu zostať verný na ceste, ktorú sme si vybrali. Na ceste, po ktorej sme sľúbili prejsť od svätého Damiána po Tranzitus, až k brehom Otcovho kráľovstva, na chválu a slávu Pána Ježiša Krista. Amen.

foto: záber z talianskeho filmu: Francesco giullare di Dio, natočeného v roku 1950. Svätého Františka i ostatných bratov hrali skutoční františkánski rehoľníci.

SVÄTÁ ANGELA Z FOLIGNA (1248 - 1309)

Cesta do hlbín Božej lásky

Svätá Angela z Foligna, nazývaná aj Magistra Theologorum (učiteľka teológov), je jednou z najvýznamnejších a najradikálnejších mystičiek stredoveku. Jej život je svedectvom dramatickej premeny bohatej a márnokratnej ženy na pokornú františkánsku terciárku, ktorá prechádzala intenzívnou cestou pokánia až k mystickému zjednoteniu s Bohom. Jej zápisky, známe ako Kniha videní a poučení (Liber Visionum et Instructionum), poskytujú jedinečný pohľad na stredovekú mystiku a jej spiritualita je dodnes inšpiráciou pre celý Františkánsky svetský rád.

svätá Angela z Foligna / Elvio Marchionni

Svetský život a radikálna premena (1248 - 1285)

Angela sa narodila 4. januára 1248 v zámožnej rodine v talianskom meste Foligno v Umbrii. V ranom veku stratila otca a od matky dostala len povrchné vzdelanie, čo ju viedlo k tomu, že mladosť strávila ďaleko od viery. Lella, ako ju doma volali, viedla život typický pre jej spoločenskú triedu, plný pohodlia, radovánok a svetských radostí. Dokonca si dovoľila opovrhovať tzv. kajúcnikmi, ktorí boli v tom období známi v spoločnosti tým, že predávali svoje majetky, aby nasledovali Krista a žili v modlitbe, pôste a službe Cirkvi.

Angela bola žena krásna a vášnivá. Sama neskôr priznala: „Vedzte, že som celý svoj život hľadala spôsoby, ako by som mohla byť zbožňovaná a uctievaná.“ Ako dvadsaťročná sa vydala za významného muža z Foligna, s ktorým mala niekoľko detí. Vo svojich neskorších spisoch svoju mladosť tvrdo kritizovala, označujúc ju za hriešny, plytký a márnratný život bez Boha.

Jej ľahkovážnosť a bezstarostnosť boli však narušené sériou nepríjemných udalostí ako silné zemetrasenie v roku 1279, prudký hurikán a dlhá vojna proti Perugii. Neistota, ktorú tieto časy prinášali, viedla u Angely k prežívaniu hlbokej vnútornej krízy, ktorá bola pravdepodobne spôsobená náhlým pochopením prázdnoty jej doterajšieho života a strachom zo zatratenia. Zlom nastal okolo roku 1285. Zrodila sa v nej túžba pristúpiť k sviatosti zmierenia, ale hanba jej zabránila vyznať všetky hriechy. Preto sa v modlitbe utiekala o pomoc k svätému Františkovi a dostala od neho uistenie, že čoskoro zakúsi Božie milosrdenstvo. Vrátila sa teda do spovednice a vykonala generálnu spoveď. Táto udalosť predstavovala pre ňu zásadné oslobodenie a počiatok jej cesty obrátenia.

Cesta pokánia (1285 - 1291)

Angelin život zasiahlo niekoľko náhlych a tragických strát. Počas krátkeho obdobia jej zomrel manžel, matka i všetky deti. Po svojom obrátení sa Angela vydala na cestu kajúcnosti, ktorá pripomínala prvotnú Františkovu skúsenosť, najmä v tvrdom pokání a zameraní sa na Krista ukrižovaného. Vo Foligne mala aj vzor, svojho súčasníka Pietra Crischiho, dnes blahoslaveného, ktorého telo je uchovávané v katedrále vo Foligne. Tento bohatý muž sa vzdal všetkého majetku, aby žil ako františkánsky terciár. Angela ho dobre poznala a vďačila mu za jeho príklad chudoby a pokory.

Idea chudoby ju na istý čas úplne pohltila a bála sa, že ju smrť zastihne skôr ako by dosiahla úplnú nahotu kríža. Tak ako svätý František, aj ona vykonala púť do Ríma k hrobu svätého Petra, „aby jej apoštol od Krista vyprosil to, že sa stane skutočne chudobnou.“

Uvedomila si, že jej miesto je vo svete a chcela konať pokánie tam, kde zhrčila. Hlboko priťahovaná ideálom svätého Františka, vstúpila v roku 1291 do Tretieho rádu. Nasledovala ďalšia púť, tentokrát do Assisi, kedy prosila svätého Františka o milosť verne zachovávať Františkánsku regulu. Počas cesty medzi mestami Spello a Assisi mala videnie Najsvätejšej Trojice, ktoré opísala slovami: „Videla som niečo plné, nesmiernu majestátnosť, ktorú neviem opísať, ale zdalo sa mi, že je to všetko dobro.“

Mystika, ktorá sa dotýka sveta

Keď sa Angela zdôverila svojmu spovedníkovi, br. Arnaldovi, so svojimi víziami, ten jej po počiatočnej skepse uveril a začal ich zapisovať do diela z názvom Memoriale. Angela používala umbrijský dialekt a on jej slová prekladal do latinčiny. Niektoré myšlienky preto Angela považovala za nesprávne vyjadrené a v nesúlade s jej zámerom. V diele sa tiež zachovali aj Arnaldove poznámky o jeho ťažkostiach s nadriadenými, či o nedostatku jeho vlastného sebedomia. Do roku 1298 bolo Memoriale dokončené a začalo sa šíriť v oblasti.

Pre Angelu obrátenie nebolo jednorázovým úkonom, vnímala ho ako cestu. Svoje obrátenie opísala ako sériu tridsiatich krokov, ktorými duša prechádza na ceste k Bohu. Tieto kroky obsahovali jej vnútorné skúsenosti, no nie sú usporiadané striktnie logicky.

Cesta začína veľkým strachom z pekla a vedie cez oslobodenie sa od hriechu a lásky k svetu (fáza pokánia a askézy) k hlbokému poznaniu vlastnej hriešnosti. To už však nie je motivované strachom, ale láskou. V Knihe píše, že „len pravdivá a čistá láska, ktorá pochádza od Boha, v duši spôsobuje, že človek spozná svoje chyby a Božiu dobrotu...“ Pokračuje rozjímaním o Kristovom umučení, keď hovorí: „O čo čistejšie a dokonalejšie vidíme, o to dokonalejšie a čistejšie milujeme. Teda čím viac vidíme Boha a človeka Ježiša Krista, o to viac sa premieňame na neho skrze lásku...“

Následne duša prechádza k zakúšanju Božej prítomnosti (fáza osvietenia). Konečným cieľom duše je zjednotenie s Bohom (unio mystica), ktoré Angela opisuje ako skúsenosť lásky bez medzí.

Pietro Lorenzetti - Snímanie Krista z kríža (detail) Bazilika sv. Františka, Assisi.

Mystické zážitky síce boli pre ňu zdrojom útechy, ale sama vždy zdôrazňovala, že pravý duchovný život nespočíva vo videniach, ale v činorodej láske.

Angelina spiritualita sa premietala aj do jej aktívneho života, života lásky a služby. Hoci bola hlboko kontemplatívnym človekom, nestiahla sa do izolácie. Ako františkánska terciárka žila v chudobe a aktívne slúžila núdznym. Často navštevovala nemocnice, kde ošetrovala chorých, a tak potvrdzovala, že láska k Bohu je neoddeliteľná od lásky k blížnemu.

Okolo Angely sa časom sformovala skupina učeníkov a spoločníčok, ktoré nasledovali jej duchovné vedenie. Tým de facto položila základ nového neformálneho spoločenstva. Svoje učenie rozširovala i prostredníctvom listov, v ktorých múdro usmerňovala ľudí k láske a k pokojnému spolunažívaniu. Niektoré boli len krátke povzbudenia, iné predstavovali dlhé traktáty o duchovnom živote. Po jej smrti boli tieto listy zhromaždené do diela Inštrukcie. Deväť kapitol Memoriale a tridsaťšesť častí Inštrukcií sa zvyčajne vydáva spolu pod názvom *Il Libro della Beata Angela da Foligno*. Zaujímavý je rozdiel medzi týmito dielami: kým v Memoriale Angela potrebuje neustále cítiť Božiu prítomnosť a nie je si istá svojou schopnosťou objasniť Arnoldovi všetko, čo prežíva, v Inštrukciách už nachádza pevnú dôveru v Boha, čo ju uschopňuje pomáhať a viesť iných. Dielo sa stalo jedným z najvýznamnejších kníh katolíckej mystiky a dodnes inšpiruje veriacich k hlbšiemu duchovnému životu.

Angela zomrela 4. januára 1309 a jej telo bolo uložené v Kostole svätého Františka vo Foligne, kde sa nachádza dodnes. V súčasnosti je kostol spravovaný bratmi minoritmi.

Za blahoslavenú bola vyhlásená v roku 1693 pápežom Inocentom XII. a za svätú 11. októbra 2013 Svätým Otcom Františkom, ktorý tak učinil formou ekvipolentnej kanonizácie. To znamená, že pápež povolil vynechať zvyčajné kroky procesu svätorečenia a dekrétom vyhlásil, že jej liturgický kult sa rozširuje na celú Cirkev.

V dobe, keď sa duchovný život často redukuje len na morálku alebo na hľadanie pocitu pokoja, nás Angela pozýva vojsť do hĺbky a tajomstva Lásky, ktorá jediná dáva zmysel všetkému. Učí nás, že cesta k Bohu vedie cez pravdu o sebe a cez pokorné prijatie našej slabosti. Ukazuje, že mystika nie je únikom z reality, ale naopak, odvážnym vstúpením do nej - so srdcom otvoreným skutočnosti a premieňaným Božou láskou.

Martina Zonnenscheinová

Zdroj:

<https://www.santiebeati.it/dettaglio/30700>

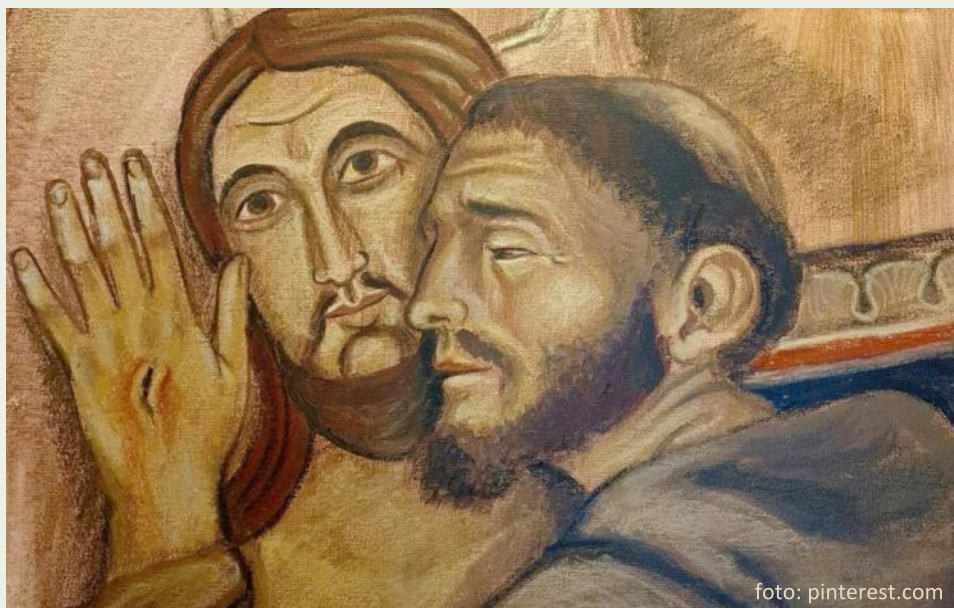
<https://calendariofrancescanosecolare.blogspot.com/2017/08/pellegrini-con-s-francesco-e-s-angela.html>

<https://calendariofrancescanosecolare.blogspot.com/2020/11/per-conoscere-s-angela-da-foligno.html>

<https://www.causesanti.va/it/santi-e-beati/angela-da-foligno.html>

ČNOSTI *serafínskeho otca sv. Františka*

Ak čítame Františkove spisy aj s túžbou ponoriť sa do jeho duchovného života, vždy autenticky vyjadreného cez jeho vlastnú skúsenosť, môžeme sa obohatiť skutočne novým pohľadom na dianie okolo seba i v nás samých. Ak nezostaneme iba pri letmom prečítaní textu, osloví nás jednoduchosť i hĺbka jeho nadčasovej múdrosti, ktorú nájdeme aj v známej básni Pozdravenie čností. V našom svete sa slovo čnosti, podobne ako napríklad slová česť, charakter, svedomie, obeta, súciti a ďalšie, celkom vytrácajú z hovoreného i písaného prejavu. František nám v básni pripomína, čo je pre vernosť Ježišovmu učeniu a na ceste posväcovania sa podstatné. Pripomína nám, aké dôležité je aj dnes venovať túžbe a prosbám o čnosti stálu pozornosť, aby sme nezostali na povrchu a objavili krásu spirituality, ktorú sme sa zaviazali žiť nasledovaním Ježiša v jeho šľapajách.

František nasledoval Ježišov život v nezhasínajúcej túžbe sa mu čo najviac pripodobniť. Ježiš žil svoj život v plnosti všetkých čností a ukázal nám, že cieľom čnostného života je stať sa podobným Bohu. Otázkou zostáva, či aj my, jeho nasledovníci, máme túžbu, čo najviac sa podobať sv. Františkovi a tým aj Ježišovi...

Každá čnosť vedie k dobru

Katechizmus Katolíckej cirkvi nás podrobne učí o všetkých druhoch čností, základných-kardinálnych, ľudských i teologálnych, ako o ceste viesť dobrý morálny život či schopnosti žiť vo vzťahu s Najsvätejšou Trojicou. Pripomína nám, že na získanie čností je Božia milosť nevyhnutná a máme o ňu neustále prosiť. V odseku 1803 čítame: „Čnosť je trvalá a stála dispozícia konať dobro. Umožňuje človekovi nielen konať dobré skutky, ale aj dávať zo seba samého to najlepšie. Čnostný človek so všetkými svojimi zmyslovými

a duchovnými silami smeruje k dobru, ide za ním a volí si ho v konkrétnom konaní. " Toto všetko sv. František dokonale naplnil a vrúcne vyjadril v oslavnej básni Pozdrav čnostiam.

POZDRAVENIE ČNOSTÍ

Pozdravená buď, kráľovná **múdrost'**, Pán ťa ochraňuj
s tvojou sestrou, čistou **jednoduchosťou**.

Svätá pani **chudoba**, Pán ťa ochraňuj
s tvojou sestrou svätou **pokorou**.

Svätá pani **láska**, Pán ťa ochraňuj
s tvojou sestrou svätou **poslušnosťou**.

Presväté čnosti, nech vás všetky ochraňuje Pán,
od ktorého pochádzate a prichádzate.

Niet na celom svete človeka,
ktorý by mohol mať čo len jednu z vás,
kým neumrie (sebe).

Kto má jednu a ostatné neuráža, má všetky.

A kto uráža jednu, nemá žiadnu a uráža všetky.

A každá jedna z nich zaháňa neresti a hriechy.

(I.časť básne, FRANTIŠKÁNSKE PRAMENE 1, str. 245)

Buď pozdravená kráľovná MÚDROST'

Múdrost' je pravdepodobne v dejinách ľudstva najuctievanejšou, najospevovanejšou a najviac skúmanou vlastnosťou človeka. Často si ju zamieňame za poznanie v zmysle mať vedomosti, je však oveľa viac a ani vzdelaný človek, či učenec s množstvom titulov, nemusí konať múdro. Pre nás veriacich katolíkov je Biblia, Starý a Nový zákon prameňom poznania pravej múdrosti, ktorú ľuďom v plnosti zjavil Boží Syn Ježiš Kristus. Múdrost' je prvý uvádzaný zo siedmich darov Ducha Svätého, ktorý nám umožňuje pozeráť sa na svet a dejiny Božími očami tak, aby sme vždy rozlišovali pravé dobro a odhaľovali domnelú múdrost' satana a jeho prefíkanosť, pretože to sami svojimi ľudskými schopnosťami nedokážeme.

Bez lásky niet pravej múdrosti

„Ak si niekto myslí že niečo vie, ešte sa nenaučil, ako to vedieť. Ale kto miluje Boha, toho Boh pozná, učí nás sv. Pavol (1 Kor 8,2-3). Z postoja sv. Františka vieme, že nepohŕda poznaním ako takým, ani štúdiom, čo vyjadril v liste Antonovi Paduánskemu: „Som rád, že vyučujete bratov posvätnú teológiu pod podmienkou, že v tomto zamestnaní neuhásite ducha modlitby a zbožnosti, ako je napísané v Regule." Samotné vedomosti a to, o čom vieme, nás môže priviesť k pýche. Ale láska k Bohu, ako píše sv. Pavol, je najlepším učiteľom múdrosti, pretože premieňa poznanie na budovanie a dobro. Preto je múdrost' prvá z darov.

Láska je pre sv. Františka impulzom múdrosti. V Napomenutí 27 nás učí, že na to, aby človek zanechal nerestí, musí uplatňovať čnosť. Kde je láska a múdrost', tam nie je ani strach, ani nevedomosť.

Františkova múdrosť je založená na hodnotách bratstva, úcty k prírode a starostlivosti o chudobných a marginalizovaných. Najvyššia múdrosť je konať Božiu vôľu, pretože zbavuje strachu, neistoty, dáva pocit slobody, že sme urobili to, čo nás učí Boh, a nie, čo sme my považovali za správne. Kritérium konania vo svätej múdrosti je láska na ktorej začiatku i konci je dobro človeka a oslava Boha.

Niet na celom svete človeka, ktorý by mohol mať čo i len jednu z vás, kým neumrie sebe...

Toto konštatovanie v básni nás nevyhnutne vedie k uvedomeniu si našej krehkosti, ktorá nás vystavuje nebezpečenstvu konať nemúdro a vyzýva nás k prosbe o dar milosti, prostredníctvom ktorého môžeme postupne odumierať každej neresti. Milosť je potrebná na to, aby sa človek stal dokonalým, preto treba o ňu neustále prosiť Boha. Človek, ktorý nechce milosť, alebo dokonca osvietenie Ducha, uzatvára sa pred akoukoľvek čnosťou.

Žiť svätú múdrosť vo svete

Múdrosť nám umožňuje posudzovať veci sveta a chápať ich v Božom svetle, v Božom slove a jeho prikázaniach, ktoré, ak dôsledne zachováваме a žijeme, privedú nás k spravodlivému a svätému životu. Múdrosť nám skôr umožňuje milovať svet správne, ako Božie stvorenie, ponad seba samého. Hmotný svet, hoci padol v dôsledku hriechu Adama a Evy, je stále hodný našej lásky. Tým, že poznáme správne usporiadanie materiálneho a duchovného sveta prostredníctvom múdrosti, môžeme lepšie znášať bremenná tohto života a reagovať na svojich blížnych s láskou a trepezlivosťou.

Kto má jednu a ostatné neuráža, má všetky. A kto uráža jednu, nemá žiadnu a uráža všetky. A každá jedna z nich zaháňa neresti a hriechy.

František nás nabáda, aby sme sa starali aspoň o jednu čnosť. Ovocie prvej čnosti múdrosti je dobro, pokoj, odvaha, láska. Uvažovať o kráľovnej čnosti, múdrosti, cez Františkovo poznanie znamená zapojiť nielen svoju myseľ, ale aj srdce. Vyžaduje si od každého čas na stíšenie a sebareflexiu, v ktorej si môžeme položiť niekoľko otázok. Napríklad či sme v konkrétnom prípade mysleli, hovorili a konali v intenciách svätej múdrosti, či táto múdrosť bola láskou a dobrom pre druhých, či sme radšej nasledovali „múdrosť“ tohto sveta, či sme nielen konali dobré skutky, ale dávali zo seba samého to najlepšie, ako nás učí katechizmus a mnohé ďalšie otázky, ktoré nám dnešná úvaha pomôže naštartovať. V nasledujúcich vydaniach časopisu budeme v zamýšľaní sa nad ďalšími čnosťami sv. Františka z Assisi pokračovať.

Na záver z 1. Jakubovho listu, 5,6.: „Ak niekto z vás túži po múdrosti, nech si ju prosí od Boha, ktorý dáva všetkým štedro a bez výčitky, a dostane ju. Nech však prosí s vierou, bez akéhokoľvek pochybovania, lebo kto pochybuje, podobá sa morskej vlne, hnanej a zmietanej vetrom.“

Pripravila sr. Mária Marcela

Použité zdroje:

Sväté písmo, Vydavateľstvo Spolok sv. Vojtecha, Trnava 2004

Františkánske pramene 1, Vydavateľstvo Serafín, Bratislava 2005,

Katechizmus Katolíckej cirkvi, Vydavateľstvo Spolok sv. Vojtecha, Trnava 2017

Ohlásenie 800. výročia prechodu svätého Františka do večnosti

Dňa 4. októbra 2025 na Dolnom námestí svätého Františka v Assisi viedol brat Carlos Trovarelli, generálny minister Rádu Menších bratov konventuálov, slávnostnú bohoslužbu za účasti predstaviteľov verejného života, bratov, rehoľníkov a veriacich. V mene generálnych ministrov celej františkánskej rodiny ohlásil 800. výročie prechodu svätého Františka do večnosti. V Assisi sa za účasti predsedníčky vlády Giorgie Meloniovej, kustóda Sacro Convento brata Marca Moronihho a mnohých bratov, rehoľníkov a laikov konala mimoriadna slávnosť pri príležitosti tohto významného jubilea.

Carlos Trovarelli zdôraznil dôležitosť tohto výročia: „Smrť svätého Františka, prijatá ako sestra a prežitá ako posledný čin viery a lásky, nám pripomína, že každý ľudský život má večný význam.“

Zároveň pozval všetkých – „synov a dcéry svätého Františka, všetkých ľudí dobrej vôle, kresťanské aj civilné spoločenstvá, mladých i starých, zdravých i chorých“ – aby sa aktívne zapojili do osláv. 800. výročie bude príležitosťou na modlitbu, dialóg a reflexiu. Od 22. februára do 22. marca 2026 budú po prvýkrát verejne vystavené telesné pozostatky svätého Františka na verejnú úctu veriacich. Ponúkne sa tak vzácna možnosť priblížiť sa tejto mimoriadnej osobnosti, ktorá aj po 800 rokoch prehovára k srdciam mnohých. Počas jubilea spoločenstvo ponúkne rôzne aktivity otvorené pre všetkých priateľov, ctiteľov a duchovných synov a dcéry Františka z Assisi – modlitbové stretnutia i čas spoločného zdieľania. Všetky informácie o možnosti účasti sú dostupné na oficiálnej stránke www.sanfrancescovive.org.

Cieľom jubilea je priniesť mocné posolstvo života a nádeje svetu, ktorý je aj dnes poznačený konfliktmi a výzvami. Oficiálne otvorenie 800. výročia sa uskutoční 10. januára 2026 v Bazilike Panny Márie Anjelskej, v Porciunkule.

Zdroj: centenarifrancescani.org

Foto: Sala Stampa

Pápežský kazateľ Roberto Pasolini na Slovensku

V dňoch 24. – 26. októbra 2025 sa uskutočnila návšteva talianskeho kapucína a pápežského kazateľa Roberta Pasoliniho na Slovensku. Stretnutia s ním prebiehali v troch kapucínskych kláštoroch – v Bratislave, Žiline a Pezinku.

Roberto Pasolini sa narodil 5. novembra 1971 v Miláne. Vyštudoval informačné vedy na Milánskej univerzite a venoval sa práci v oblasti umelej inteligencie. V roku 1997 vstúpil do Rádu Menších bratov kapucínov, a v roku 2006 bol vysvätený za kňaza. Študoval v Ríme, kde získal titul z biblických vied a doktorát z biblickej teológie, v ktorom sa zamerl na Evanjelium podľa Marka. Vyučoval biblickú exegézu v Miláne a Benátkach. Je autorom viacerých kníh o spiritualite a tvorcom i editorom webovej stránky Nella Parola (www.nellaparola.it), ktorá ponúka komentáre k biblickým textom. 9. novembra 2024 ho pápež František vymenoval za kazateľa pápežského domu, čím nahradil kardinála Raniera Cantalamessu.

Stretnutia s bratom Robertom pozostávali zo svätej omše s jeho kázňou. Po jej skončení nasledovala prezentácia knihy a diskusia s prítomnými veriacimi.

Názov Pasoliniho knihy je tak trochu provokatívny. Myšlienka, z ktorej sa zrodila, vychádza z jeho skúsenosti pred piatich rokov. Brat Roberto sa po štúdiách v Ríme vrátil do Milána, kde viedol katechézy pre mladých ľudí. Kládol si otázku, ako sprostredkovať obyvateľom veľkomesta posolstvo Biblie zrozumiteľným a živým spôsobom. Postrehol dve skutočnosti: človek dneška kladie do centra svojho života sám seba a Boha odsúva na okraj. Žijeme tak, akoby Boh nebol – alebo prinajmenšom, akoby nebol dôležitý pre náš život. Tento postoj síce priniesol väčšie sebaopoznanie, no nie väčšie šťastie ani slobodu. Keď Boha vytlačíme z centra, naše dni sa stávajú ťažšími a náročnejšími. Každý deň musíme čeliť svojej existencii a usilovať sa o dokonalosť – no bez Boha sa stávame obeťami perfekcionizmu a strachu zo zlyhania.

Brat Roberto si pri čítaní Písma všimol, že v biblických príbehoch sa opakuje tá istá schéma: človek sa snaží žiť dobre, no nevyhnutne zlyháva. Reakcia človeka a Boha na túto situáciu je však odlišná. Človek prežíva strach, zahanbenie a túžbu ukryť sa, zatiaľ čo Boh reaguje milosrdenstvom a pripomína nám, že to On sa rozhodol vstúpiť do nášho sveta. Preto je dôležité, aby sme hľadeli viac na Neho než na vlastné chyby. Zámerom knihy je pomôcť nám čítať svoj život nanovo – so všetkými zlyhaniami, ktoré k nemu patria. Obraz nášho života nemalujeme len my sami, ale predovšetkým ruka Boha, ktorý je tvorcom našich dní. Tak sa Boh môže opäť dostať do centra nášho života – bez toho, aby sme my museli opustiť stred svojho bytia.

Po skončení prezentácie nasledovala diskusia, v ktorej brat Roberto ochotne odpovedal na otázky prítomných. Vysvetlil napríklad, ako čítať Sväté písmo: dôležité je zvoliť si vhodný čas a miesto, čítať pravidelne a v tichu stať tvárou v tvár Božiemu slovu. Odporúčal prečítať si krátky komentár od spoľahlivého autora, no hlavné je, aby sme sa sami ponorili do textu. Písmo treba čítať opakovane, pamätať si ho a nečakať len na okamžitú emóciu. Cieľom je osvojiť si Boží spôsob zmýšľania. Brat Roberto prezradil, že v mladosti dostal od svojho duchovného učiteľa radu: ak sa chce stať odborníkom na Božie slovo, má každý deň prepísať vlastnou rukou jednu pasáž z Písma. Tento spôsob pomáha vnímať Slovo hlbšie a nechať ho preniknúť do mysle i srdca. Je potrebné byť trpezlivý, dopriať si čas na modlitbu a čítanie Božieho slova, aby nás mohlo premieňať.

V závere stretnutia sa brat Roberto podelil o svoje skúsenosti so službou pápežského kazateľa. Keď ho o to požiadali, prijal to ako pokračovanie svojej doterajšej misie – ohlasovať Božie slovo. Vedomie, že jeho kázne budú zaznievať pred pápežom, kardinálmi i celou Cirkvou, v ňom vzbudzuje veľkú zodpovednosť. Prirovnal to k skúške, ktorá preveruje jeho dôveru v Boha. Skúšky podľa neho pomáhajú odhaliť to najlepšie, čo v človeku je. Pri príprave kázni si starostlivo stráži čas, snaží sa nepripisovať si prílišnú dôležitosť a čerpá inšpiráciu aj z prírody a športu. Na záver pokorne dodal, že kázať pred pápežom nie je o nič významnejšie, než kázať pred bežnými veriacimi. Pri príležitosti prezentácie bolo možné si knihu zakúpiť a dať podpísať samotnému autorovi. Každému pridal aj krátke osobné venovanie v slovenčine.

Návšteva brata Roberta Pasoliniho na Slovensku bola pre mnohých veriacich hlbokým duchovným zážitkom. Jeho jednoduchý, no prenikavý spôsob, akým hovorí o Božom slove, otvára nové pohľady na vieru a každodenný život. Pripomína, že stretnutie s Bohom sa deje uprostred našich slabostí, nie mimo nich. Posolstvo, ktoré priniesol, nás povzbudzuje, aby sme sa nebáli zlyhaní, ale aby sme v nich hľadali Božiu prítomnosť – tichú, trpezlivú a láskavú.

Martina Zonnenscheinová
foto: kapucini na Slovensku / flickr

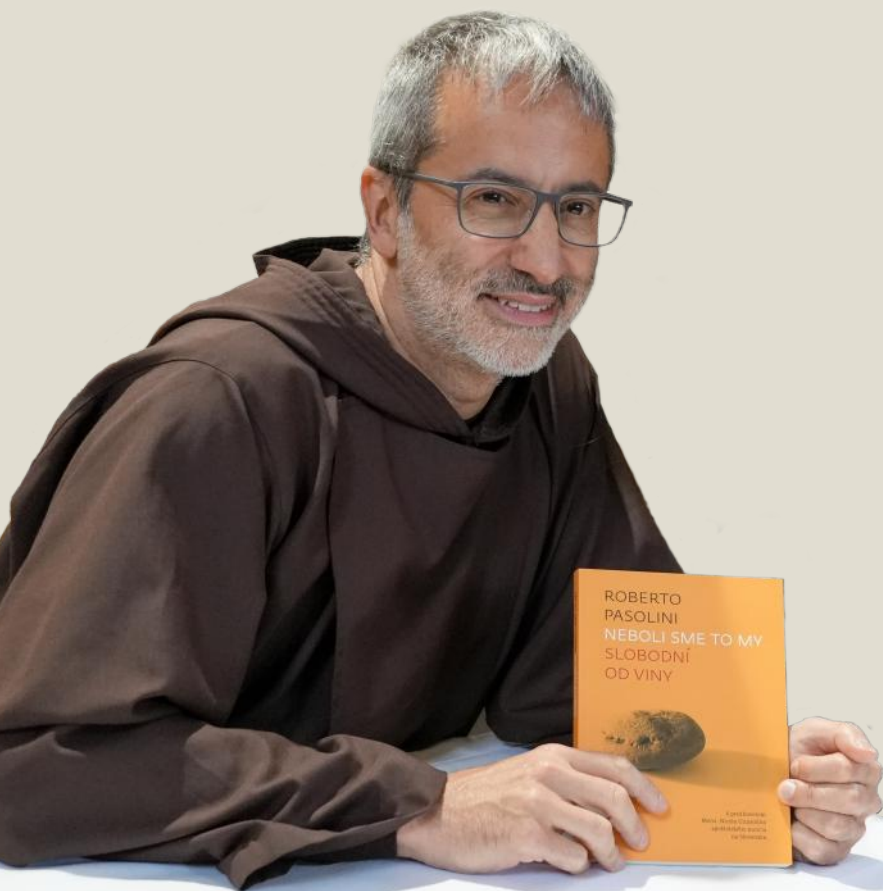
Roberto Pasolini

Neboli sme to my

Slobodní od viny

Sloboda, ktorá sa rodí z odpustenia

Kniha talianskeho kapucína, biblistu a pápežského kazateľa Roberta Pasoliniho, ktorá v uplynulých dňoch vyšla v slovenskom jazyku v kapucínskom vydavateľstve Minor, je prvým dielom z jeho trilógie. Publikácia nesie predslov apoštolského nuncia mons. Nicola Girasoliho a prináša hlboké biblicko-teologické rozjímnanie nad ľudskou slobodou a vzťahom k Bohu.

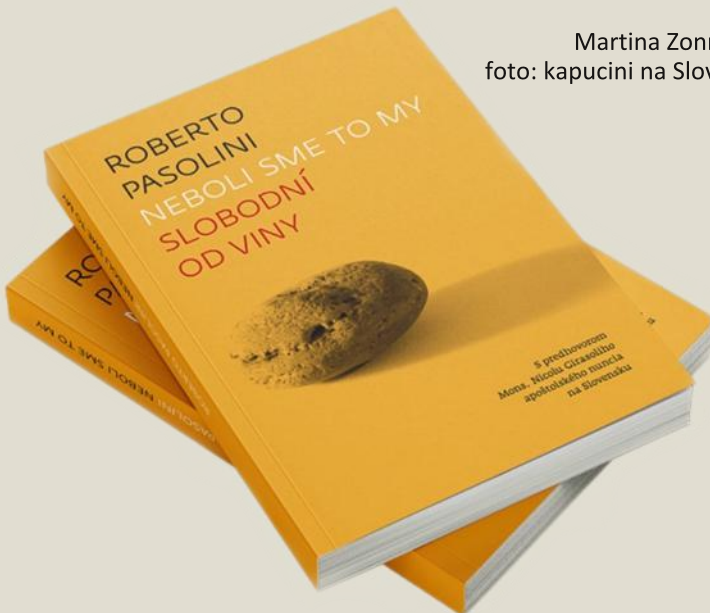
Pasolini sa zameriava na ústrednú tému, ktorou je pocit viny a zlyhania. Na podklade biblických textov hľadá odpoveď na otázku zodpovednosti za zlo. Kniha je akousi výpravou jednotlivými biblickými knihami. Autor vyberá texty zo Starého zákona, prorockých a múdroslovných kníh i evanjelií.

Brat Roberto nás pozýva na „prechádzku lesom Biblie“, aby sme zistili, že tieto stránky rozprávajú aj o nás „bez toho, aby vôbec spomenuli naše meno“. Zároveň však ponúka aj cestu k slobode, a tým je prijatie Božieho pohľadu na človeka, pohľadu Boha Otca, ktorý nás vyvádza z pút viny. Životné príbehy mužov a žien Biblie, ich pády, zlyhania, pocity viny či utrpenie, ktorými prechádzame rovnako aj my dnes, nás učia pozerieť sa na seba s väčšou zhovievavosťou. Listujúc stránkami Svätého písma, môžeme objaviť nádej žiť bez hanby a bez strachu. Táto nádej sa prejavuje v odhalení tváre Boha, ktorý nehľadá vinníkov, ani od nás nežiada dokonalosť. Je to Boh, ktorý nám zakaždým prichádza v ústrety a dvíha nás, aby sme zobrali život do vlastných rúk a žili ho naplno. Neboli sme to my, ktorí sa rozhodli vstúpiť do tohto sveta. Ale Boh nám dal tento dar a my sme pozvaní žiť ho v slobode Božích synov a dcér.

Kniha Neboli sme to my. Slobodní od viny je určená širokému okruhu čitateľov so záujmom o duchovný rast a hľadanie zmyslu života. Osloví veriacich, ktorí zápasia s prehnaným pocitom viny, hľadajúcich, ktorých zaujíma otázka zlyhania a slobody, ale aj klasických čitateľov duchovnej literatúry, ktorí chcú bližšie spoznať spiritualitu pápežského kazateľa. Kniha je však viac než len duchovné čítanie. Je to pozvanie na cestu, ktorá vedie k zdravému pochopeniu pocitu viny a k slobode, ktorá sa rodí z prijatia Božieho odpustenia.

Ak hľadáte útechu, hlbšie pochopenie svojho vzťahu s Bohom a túžite po skutočnej vnútornej slobode, toto dielo by vo vašej knižnici nemalo chýbať.

Martina Zonnenscheinová
foto: kapucini na Slovensku / flickr

Jáhenská služba členů Sekulárního františkánského řádu v Čechách

Svatost svěcení je jedním z Božích darů, jejichž prostřednictvím nás vtělený Syn uvádí do vzájemnosti lásky s nebeským Otcem a utváří z nás společenství Ducha svatého, společenství jednoty a vzájemné odkázanosti. Trvalé jáhenství se na tomto díle, ve kterém se k nám Bůh obrací skrze Ježíše Krista, může podílet.

Slib Jáhnů vložený do rukou biskupovi:

Biskup:

Milí bratři, dříve než přijmete jáhenské svěcení, musíte před tímto shromážděním prohlásit, že jste ochotni plnit všechny povinnosti spojené s jáhenskou službou. Proto se každého z vás ptám: Chceš, abys byl vzkládáním mých rukou a darem Ducha Svatého zasvěcen ke službě církve?

Kandidáti odpovídají všichni společně: Ano.

Biskup:

Chceš s pokorou a opravdovou láskou pomáhat svou jáhenskou službou biskupovi a kněžím v jejich práci pro věřící?

Kandidáti: Ano.

Biskup:

Chceš uchovávat, jak říká apoštol, tajemství víry ve svědomí čistém a slovem i skutkem hlásat tuto víru podle evangelia a podle tradice církve?

Kandidáti: Ano.

Naši bratři jáhni slouží v mnoha oblastech služeb v církvi a také v místních bratrských společenstvích:

Zbucki Tomasz jáhenské svěcení v r. 2002, od roku 2019 slouží v domově sv. Františka ve Veselí nad Lužnicí. Domov je též kněžským domovem (Českobudějovická diecéze)

Jáhén (diakon) je nejnižším stupněm kněžského svěcení. Rozlišujeme jáhny na kandidáty kněžství a jáhny trvalé. Ti první vykonávají tuto službu jen určitý čas, zpravidla rok. Potom jsou vysvěceni na kněze. Trvalí jáhni mohou být svobodní i ženatí, v druhém případě jsou svěceni jen se souhlasem manželky. Před svěcením procházejí několikaletou formací a musí absolvovat teologické studium.

Hlavní činnosti a role Jáhenské služby: Služba Božího slova, hlásání a výklad evangelia, kázání a výuka. Liturgické úkoly, křty, svatby, pohřby a čtení z evangelia. Charitativní činnost, pomoc nemocným, chudým a potřebným, návštěvy v domácnostech. Administrativní a pastorační činnost, správa farnosti a pomoc s farními úkoly.

Pečený Jan, trvalý jáhen od roku 2005: kromě jáhenské služby u oltáře a pastorační služby, vede hovory o víře ve farnosti a vede skautský oddíl. (Pražská arcidiecéze)

Hubálek Jan, kromě 11 let služby u oltáře v Moravské Třebové, vyučuje náboženství 1. stupně základní školy, bydlí v klášteře spolu s bratry františkány. (Olomoucká diecéze)

Čížek Josef od r. 2014 jeho hlavní činností je duchovní péče o nemocné a staré lidi, podílí se na organizaci modlitebních setkání, slouží při liturgii. (Diecéze Královéhradecká)

Pikeš Václav slouží od roku 2019 při oltáři v Sušici a při bohoslužbách slova v mnoha dalších kostelech a při poutích sušicka, 30 let je dárce krve (Českobudějovická diecéze)

člověk
VIRA

DOMINIK NOVAK

Slimařík Jiří od roku 2022 slouží jako trvalý jáhen, kromě služby u oltáře, slouží jako nemocniční kaplan ve dvou nemocnicích (děkanát Štenberk, diecéze Olomoucká)
Foto: Jáhenské svěcení v katedrále sv. Václava v Olomouci /18. 6. 2022

Nový trvalý jáhen, terciář Vladimír Dvořák byl svěcený o svátku svatého Františka, v sobotu 4.10.2025 v katedrále Svatého Ducha v Hradci Králové spolu s dalšími sedmi trvalými jáhny. Vladimír Dvořák nedávno sloužil jako zástupce národního ministra (2021-24).

Vladimír Dvořák OFS z Hradce Králové

Nejdříve nám něco řekni o sobě a své rodině.

Pocházím z Hradce Králové, kde žiji celý život. Moje žena Marie pochází z Ořechova u Brna. Naše manželství je požehnané, v letošním roce oslavíme 38 let společného života. Máme spolu tři dospělé děti Veroniku, Davida a Markétu, které se v letošním roce narodila dcera Tonička, naše první vnučka. Patřím do farnosti Nový Hradec Králové, kde pomáhám jako kostelník, akolyta, ministrant aj.

Co tě přitahovalo na sv. Františkovi?

Do Františkánského řádu jsme vstoupili společně s manželkou v roce 1997 a stali jsme se pro sebe vzájemnou oporou ve víře i v životě. Nadchla nás myšlenka sv. Františka žít život podle Evangelia, vnést do svého života evangelijní jednoduchost a prostotu. Také jsme se začali modlit breviář, růžencem a často navštěvovali mši svatou.

Máme aktivní a živé společenství SFŘ v Hradci Králové, kde se navzájem podporujeme a snažíme se žít přirozené františkánské charisma všude tam, kde působíme. S nadsázkou by se dalo říci, že františkánské společenství je naší druhou rodinou. Jsme skutečními bratry a sestrami. Pravidelně také jezdíme na týdenní duchovní obnovy pořádané františkány, které nám pomáhají se zastavit a načerpat nové síly a impulzy do života.

Kdy jsi začal uvažovat o jáhenské službě?

O směřování k jáhenské službě jsem začal uvažovat po rozhovorech s otcem Prokopem Brožem, v tehdejší době knězem v naší farnosti a nyní pomocným biskupem králové-

hradeckým. Našli jsme společně možnost mého působení v místním Domově pro seniory, kam jsem začal ve volném čase před 5 lety docházet. Zde jsem poznal, že jsem schopen zvládat evangelizaci u seniorů, slavit bohoslužbu slova, připravit si kázání aj. Když po čase byla otevřena přípravná formace pro budoucí trvalé jáhny naší diecéze, přihlásil jsem se. Žena mé rozhodnutí podpořila a já si tedy podal žádost o vstup mezi kandidáty trvalého jáhenství. Dnes vidím, že bez Božího vedení bych to určitě nedokázal.

Může pozitivně ovlivnit jáhenská služba tvou rodinu?

Z běžného pohledu rodiny přinese moje jáhenská služba méně volného času. Nicméně už v současnosti pozoruji jisté změny. Modlíme se s manželkou společně breviář. Jsme oba nastaveni na stejnou a otevřenou formu komunikace. Manželský stav a stav služebného kněžství ve stupni jáhenském беру jako prolínání obojího. Spokojené manželství je předpokladem opravdově žitého jáhenství. A naopak řečeno, jáhenství by mělo být obhacující pro manželství.

Služba v církvi vyžaduje osobní duchovní sílu. Jakou roli hraje ve tvém životě modlitba?

Jáhenská příprava také ovlivnila můj přístup k modlitbě. Právě intenzivní modlitba se pro mne stala vstupní branou k hlubšímu rozjímání tajemství víry. Vedla k neochvějně důvěře v pomoc Ducha sv. a ochrany Panny Marie při budoucí službě. Domnívám se, že jsem také začal více vnímat duchovny prázdnotu lidí, které někdy potkávám.

Jakou myšlenku, poselství bys chtěl předat čtenářům?

Sloužit druhým je vždy požehnáním. Podobně jako četba Písma svatého, slavení liturgie a zakoušení skutečností, které jsou bohatstvím i tajemstvím církve. Tak i příprava k jáhenské službě významně ovlivnila můj vztah k těmto tajemstvím. Víra je veliký dar. Ve světle víry, rozumu a moudrosti má člověk možnost setkávat se na své cestě životem s Láskou čím dál častěji, žít s ní a dokonce – pronikat ještě dále, až k úplnému sjednocení s Bohem.

Kéž je má jáhenská služba pokorným spoléháním se na Boží vedení a hledáním Jeho vůle. Pokud jsme si totiž vědomi, že vše dostáváme z Boží milosti, pak si nic nepřivlastňujeme. Podobně, jak to zakoušel sv. František nebo apoštol Pavel, tak i v naší pokoře a slabosti se může projevat Boží moc a síla.

Jsem rád, jak mé okolí vzalo s radostí informaci o mé přípravě k jáhenství, a že se za mě modlí. Děkuji a jsem vděčný lidem kolem sebe za podporu a přijetí. Každý den cítím Boží blízkost. Je to něco krásného, co bych každému přál.

Jakub Fejk OFS - Praha

Jakub Fejk přijal jáhenské svěcení 1. 11. 2025 z rukou biskupa Zdenka Wasserbauera. Službu vykonává pro pražskou arcidiecézi, v kapucínském klášteře sv. Josefa v Praze. Dlouhodobě se stará o webové stránky národního společenství (www.sfr.cz).

Kde je tvůj terciářský domov?

Žiju od narození v Praze, od dětství jsem chodil do kostela sv. Terezičky v Kobylisích. Tam jsme měli svatbu a celkem brzy po tom, jsme začali chodit do kostela sv. Josefa na náměstí Republiky ke kapucínům. Tam jsme také poznali terciáře, po nějaké době se stali členy místního společenství.

Tehdy bylo společenství složené zejména ze starších bratří a sester a teprve formálně vznikalo po tom, co ho u sv. Josefa obnovil otec Eliáš. Během let opakovaně zastávám některou ze služeb ve společenství. Samotné společenství se za tu dobu proměnilo, i početně nás ubylo a i já se postupně začínám počítat spíše k té starší generaci.

Právě společenství, které je přímo při klášteře bratří, umožňuje terciářům bližší spolupráci s bratry. V mém případě je tím místem právě kostel sv. Josefa, kde nějak postupně i uzrála myšlenka stát se jáhnem.

Tvoje cesta k jáhenství?

Rozhodnutí stát se jáhnem se samozřejmě nezrodilo ze dne na den. Napadlo mě to už docela dávno, inspirací mi byli někteří jáhni, které jsem poznal, ale nebyl jsem si jistý. Také jsem si nedovedl představit, že bych ještě studoval, a tak jsem tu myšlenku spíše

opustil. Před několika lety se ty impulsy tak nějak zintenzivnily, někdy nenápadně, někdy dost jasně. Několik bratří kapucínů se mě třeba s určitým časovým odstupem zeptalo, jestli bych nechtěl být jáhnem. Uvědomil jsem si, že se to stalo několikrát téměř na stejném místě v kostele sv. Josefa. Těch impulsů bylo najednou nějak víc. Tak jsem se tomu volání přestal bránit.

Začal jsem se na jáhenství připravovat v kurzu, který zrovna začal, a zároveň jsem začal dálkově studovat teologii.

Inspirací mi byli a jsou někteří jáhni, které jsem znal, i sv. František byl jáhen. Navíc jsem si uvědomil, že jáhenská služba byla od počátku spojená s prací v církvi v oblasti správy spíše těch materiálních záležitostí. Já jsem léta pracoval na arcibiskupství, kde člověk vidí církve jaksi zevnitř. Rozhodně toho nelituji a musím říct, že i tahle zkušenost přispěla k formování mé víry. Během přípravy na jáhenství jsem zaměstnání změnil, ale v církevním prostředí pracuji dál. Jako správce IT nemám sice na starosti třeba správu darů pro chudé, což byla úloha jáhnů v prvotní církvi, ale jiné technické záležitosti. Proto také spolupracuji s národní radou na podobě webu sfr.cz.

Každý člověk hledá, jak realizovat svoji víru v životě. Někdo možná jako terciář, zaměstnanec církve, a třeba i jáhen.

Co od služby jáhna očekáváš?

Jak si představuji svou službu trvalého jáhna? Samozřejmě bude ta služba navazovat na to, co již dělám v kostele sv. Josefa při liturgii, hudbě i některých technických záležitostech. Ve spolupráci s bratřími bych se rád víc zapojil do aktivit při našem kostele. K přípravě na jáhenství mě vyslal právě rektor tohoto kostela, protože k přípravě na jáhenství kandidáta vysílá farnost, v mém případě řeholní kostel, a vysílá ho vlastně ze svého středu s tím, že jeho službu potřebuje. I když jsem si vědom své nedostatečnosti, chci nabídnout svou službu, protože to volání je jasné a já jsem ho přijal.

S Jakubem Fejkem a Vladimírem Dvořákem si dopisoval v létě 2025 Luboš Kolafa OFS

Rozhovory byly publikovány v Zpravodaji národního společenství SFR v ČR:
www.sfr.cz/informační_servis/zpravodaj č.5

Františkánská místa kolem nás

4. část

Kapucínský klášter s kostelem sv. Felixe v Sušici

Město Sušice, často nazývané „Brána Šumavy“ je město v okrese Klatovy v Plzeňském kraji. Bývalé královské město se rozprostírá po obou březích kdysi zlatonosné řeky Otavy a žije zde okolo 11 500 obyvatel. Bratři kapucíni přišli do Sušice na pozvání města v roce 1644. Základní kámen kostela byl položen v roce 1651 a vysvěcen byl 24. 10. 1655. Zsvěcen je sv. Felixi z Canalice. Později v r. 1668 byl dostavěn i kapucínský klášter.

Milostný obraz P. Marie Bolestné

Na bočním oltáři klášterního kostela sv. Felixe je uložen Milostný obraz Panny Marie Bolestné, k němuž se váže příběh o zázraku na zámku ve Lčovicích. Milostný obraz dostal hrabě Jindřich Michael Nyzrle z Chodů od saského kurfiřta za diplomatické služby. Když jeho manželka Alžběta Eleonora očekávala porod, byl zavěšen nad její postel na zámku Lčovice u Prachatic a tam došlo na zelený čtvrtek 1. 4. 1649 k této události: Oba manželé byli pokročilého věku. Narodené dítě nejevilo známek života. Manžele s neživým dítětem v náručí prosili Matku Boží o pomoc a počali na dítě dýchat. Dítě po chvíli ožilo a chlapec byl hned pokřtěn a dostal jméno František Michael. Dožil se nakonec na tehdejší dobu vysokého věku – 60 let. Při děkování za záchranu dítěte začala na obraze z čela P. Marie kapat krev. Kapky dopadly do otevřené modlitební knihy pod obrazem. Obraz i kniha byly věnovány r.1650 do klášterního kostela sv. Felixe v Sušici. Po vyhnání kapucínů v roce 1950 a obsazení kláštera se modlitební kniha ztratila. Sušice po celou dobu byla vyhledávaným poutním místem.

Jak jsme se stali blízkými kapucínům

Měl jsem o rok a půl staršího bratra Jana. Za války v roce 1943 mu bylo 8 let, když dostal zánět středního ucha, který přešel v zánět mozkových blan s velmi vysokými horečkami. V nemocnici v Sušici mu prosekli lebeční kost za uchem, aby odešel hnis. Rodiče denně chodili do kapucínského kostela k milostivému obrazu prosit Matku Boží o pomoc a přimluvu. Stav bratra se postupně zlepšoval. Primář nemocnice odmítl poděkování za uzdravení se slovy , že to byl zázrak. Další dva pacienti se stejnou nemocí totiž zemřeli. Bratr byl nemocen téměř rok a tak dobrovolně opakoval třetí třídu a od té doby jsme chodili do stejné třídy a žili jsme jako dvojčata. Rodiče měli z uzdravení syna velkou radost a tak nás oba v r. 1946 přihlásili k ministrantské službě u bratřů kapucínů.

Kostel svatého Felixe s přilehlým kapucínským klášterem

V té době zde byli tři bratři – dva kněží a bratr. Byli na nás velmi hodní a my jim opláceli dětskou láskou. I po tolika letech si vzpomínám na kvardiána, pátra Aleše Josefa Cihláře z Českomoravské vysočiny. Je až dodnes pro mě vzorem statečného kněze, řeholníka a mučedníka. Za to, že pomohl několika mladým lidem k přechodu za hranice byl za „velezradu“ odsouzen k 12 letům vězení a to v době, kdy onemocněl TBC. Náš Pán jej ale neopustil, dožil se svobody a zemřel v roce 2008 ve věku 94 let. V roce 1950 zbývající kapucíni museli odejít. Přesto se kapucínská výročí a slavnosti dál v Sušici udržovaly.

Další zajímavý zážitek začal v roce 1993. Do kapucínského kláštera v Sušici se vrátili tři staří bratři. Ještě ti z minulé generace. Přijali jsme

je s radostí jako členy rodiny. Říkali jsme jim naši dědečkové. Pani Polívková se o ně vzorně starala po celý den a získala přezdívku Matka sušického kláštera. První odešel na věčnost bratr Konrád Staněk v roce 1996. V roce 2001 umírá kvardián P. Norbert Harant. Oba jsou pochováni v kapucínské hrobce v Sušici. P. Bonfiol Bošek pro nemoc odešel do kapucínského kláštera v Praze na Hradčanech, kde prožil ještě dalších osm let a zemřel ve věku 91 let. Tak skončila bohulibá činnost našich „milých dědečků“.

V roce 2007 přichází do Sušice „mladá generace“ kapucínů a s velkým nasazením se pouští do práce. Je jí velmi mnoho. Došlo k přestavbě kláštera.

A tak v roce 2012 zakládají – či spíše obnovují Třetí řád sv. Františka. Ten byl vždy spojen s bratry kapucíny a jejich způsobem života nejen v Sušici, ale i v širokém okolí. Největší rozkvet terciářů byl kolem r. 1850, kdy radní a později purkmistr Sušice řídil třetí řád s více jak 200 členy a s několika členy baronských a rytířských rodů u okolí Sušice. Purkmistr Jiří Karl je pochován v kapucínské hrobce.

22. 5. 2013 jsme s manželkou vstoupili do kandidatury. Patronací byl pověřen br. František Reichl a každý měsíc se nám věnoval formátor Luboš Kolafa z Plzně. Nově vzniklé

společenství je dodnes živé. Já jsem přijal řeholní jméno Felix, po patronu klášterního kostela. Setkávání s bratry kapucíny a s terciáři je pro mne a mojí ženu vždy svátkem.

s manželkou (vpravo)

Felix Václav Šmídl OFS
kronikář III. Řádu v Sušici

Rukou psaný text
přepsal Luboš Kolafa

Chválospev stvorenia – Islandská púť

Moja osobná skúsenosť s krásou Božieho stvorenia

V roku 2025 sa k veriacim zo všetkých strán dostávajú impulzy o prebiehajúcom Jubilejnom roku. Pre františkánsku rodinu je tento čas obzvlášť významný, nakoľko si pripomíname a oslavujeme aj Chválospev stvorenia svätého Františka z Assisi. Bratia františkáni, ako aj Františkánsky svetský rád, priebežne organizovali rôzne podujatia a pripomienky tejto slávnosti, ktorou žijeme po celý rok. Napriek týmto kolektívnym aktivitám by som sa s vami rada podelila o moju osobnú a jedinečnú skúsenosť.

Jedna z prvých príležitostí, ako osláviť tento chválospev, sa mi naskytla počas Európskeho kongresu OFS a Gifra v Barcelone. Avšak, naplno a do hĺbky ma tento chválospev prenikol až počas mojej následnej cesty na Island.

Ako k tomu vlastne došlo? S odstupom času sa sama seba pýtam, ako vôbec vznikol tento nápad. Priznávam, nebola som v tom sama, celú cestu sme "spískali" traja – ja, Janka a Maroš. V kontexte Jubilejného roka sa často hovorí o "púťach nádeje", návštevách milostivých či jubilejných chrámov a podobne.

A tak mi tesne pred odchodom napadla myšlienka nazvať tento výlet mojou osobnou jubilejnou púťou.

Kontrasty a prvé dotyky

Po horúcich dňoch strávených v Barcelone som za štyri dni prebalila batoh a vymenila letné oblečenie za zimné. Mojm ďalším cieľom bol Island. Znie mi to neuveriteľne aj teraz, keď píšem tento text, no fotografie sú dôkazom reality. Hoci let nebol dlhý, nevedela som sa dočkať prístátia. Island svojím typickým počasím nesklamal hneď od prvej chvíle, privítal nás sychravou hmlou a dažďom.

Počas presunu z letiska k nášmu prenajatému autu, ktoré sme familiárne nazvali „Gumyčka“ (podľa ŠPZ GUM 96), nám počasie ani nedovolilo hneď obdivovať krásy krajiny. Pracovník z požičovne nám stihol ešte v rýchlosti ukázať, že v diaľke viditeľný dym pochádza zo sopky. A tak prvé, čo sme skutočne vnímali, boli staré lávové kamene a rozľahlé kamenné polia – mŕtvi, nehybní svedkovia dávnej prírodnej histórie ostrova. Napriek tomu boli neopakovateľné a majestátne.

Hlavné mesto nás prekvapilo. Bolo krásne upravené, čisté, plné zelene a farebných kvetov. Pôsobilo moderne, no zároveň bolo plné turistov, keďže na Islande práve vrcholila sezóna. V spleťtých uličkách sme zahliadli aj pôvabnú pôvodnú architektúru. Naším cieľom však nebolo obdivovať mestskú zástavbu; mesto bolo len východiskovým bodom našej cesty.

Obdivuhodný svet ľadu a ohňa

Ako sme opúšťali "mestskú civilizáciu", otváral sa nám čarovne krásny a jedinečný svet Islandu. Vďaka požičanému autu sme boli pánmi svojho času a trasy, čo nám umožňovalo plnú slobodu. Príroda sa menila neveriteľnou rýchlosťou; každým kilometrom sa nám naskytila iná scenéria. Krajine dominovali nekonečné kopce, haldy štrku a kamenia, buráčajúce rieky, sila a výška mohutných vodopádov, nekonečný oceán a pláže z čierneho piesku.

Keď sa k tejto scenérii pridal nepredvídateľný mix slnka, hustého lejaku, mrholenia a hmly, v duchu som len ticho obdivovala Stvoriteľa za toto prenádherné dielo.

Počas pobytu sme zažili s Jankou a Marošom vzácné spoločné chvíle pri piknikoch v prírode. Svoje čaro malo všetko – od obyčajných islandských párkov uvarených na variči (niekedy len zohriatych v potoku s vodou z horúceho prameňa), cez cibuľu a kávu za volantom. Nehovoriac o ich keksíkoch. Chceli sme zažiť všetko, čo sa dalo: vyzuť si topánky a namočiť si nohy v studenej vode, precítiť letný čierny piesok medzi prstami... Vníмали sme jedinečnosť každej prítomnej chvíle, ktorá sa už nikdy nezopakuje. Dodnes s nadšením prezerám fotografie, deň za dňom, a spomínam na všetko, čo sme spolu videli a zažili.

To, že to bola istým spôsobom skutočná púť, potvrdzuje aj fakt, že sme niekoľko nocí strávili s bratmi kapucínmi, ktorí na Islande pôsobia. Prijali nás veľmi srdečne a hoci sme boli ďaleko od domova, zažili sme hrejivý pocit (islandsko-poľsko-slovenského) domova a spolupatričnosti vo františkánskej rodine.

Drevený kostolík v meste Reyðarfjörður, ktorý spravujú bratia kapucíni. Bol dovezený zo Slovenska a má tvar františkánskeho kríža sv. Damiána.

Počas našej cesty sme navštívili aj najznámejšie prírodné atrakcie Islandu. Keďže vrcholila sezóna, tieto miesta boli plné turistov. Davy sa presúvali z miesta na miesto, pripomínajúc prehliadku najmodernejšieho outdoorového oblečenia všetkých značiek. Turisti fotili a natáčali videá – robili sme to aj my, snažiac sa "zakonzervovať" všetko, čo sa dalo. Osobne som sa však snažila, kedykoľvek to bolo možné, stíšiť sa, užívať si prítomnú chvíľu, pozerat' na vodu, dýchať vzduch, obdivovať zeleň, počúvať vtáky a pozorovať pasúce sa ovce. Tie mi, mimochodom, neraz spôsobili vrásky na čele, keď sa pokojne pásli pri ceste a mali absolútnu prednosť.

Chválospev vd'ačnosti

Keďže sme boli pánmi svojho času, všetko malo priestor plynúť vlastným tempom. Dnes si viem živo predstaviť neopakovateľný západ slnka, žiaru a posledné svetlo na ľadovci, odrážajúci sa obraz kúskov ľadu v ľadovcovom jazere. S odstupom času sa inak pozerám aj na momenty, kedy sme boli premočení od dažďa alebo od hmlы a vody z vodopádov. Vtedy sa mi vynorili slová o sestre vode – užitočnej, pokornej, vzácnej a čistej.

Matka Zem zanechala svoje stopy všade. Jej dotyk na mňa najviac zapôsobil počas jednej túry, kde sme po náročnom, neprofesionálnom skalolezení oddychovali v mäkučkom náručí machu. Bol to unikátny zážitok – batoh pod hlavou, výhľad na ľadovcové seraky a naokolo mohutné skalnaté hory.

Nuž, aj brat Vietor dokázal niektoré dni poriadne schladiť. V konečnom dôsledku sme však boli vďační za každé počasie. Chválila som Pána za mračná, oblaky, za jasnú oblohu, za každý lúč slnka, ktorý sa ukázal.

Tých pár dní bolo naozaj nádhernou oslavou a chválou stvorenia. Island nám daroval neopakovateľné chvíle – ticho, pokoj, aj vedomie jedinečnosti prítomného okamihu. Pre mňa sa stal živým chválospevom stvorenia a cestou vďačnosti.

Lucia Spodniaková

Upratovanie ako skutok kajúcnosti

Moja cesta k starostlivosti o životné prostredie viedla cez môj vzťah k Bohu, cez poznanie seba a vnímanie prostredia kde žijem. „Aký význam má toto poznanie, ak sa o prírodu nezačnem aj prakticky starať? Čo sa dá robiť? Ako môžem ja prispieť k lepšiemu svetu?“ kládla som si otázky.

Napadlo mi, že sa môžem zúčastniť jarného upratovania. Oslovila som s podnetom duchovne blízke priateľky a tak sme sa tri svetské františkánky vybrali zbierať smeti do lesoparku Chrašť v Žiline. Nenazbierali sme toho veľa, ale ten pocit, že sme urobili niečo dobré, bol vynikajúci. Môj spolubrat ma povzbudil, že niekedy menej je viac, že nemusím začať organizovať hneď nejaké veľkolepé upratovania, ale možno postačí, ak sa budem tejto činnosti venovať trpezlivo a pravidelne. Kúsok po kúsku môžem prispieť svojím malým dielom k tomu, aby bol svet krajší a čistejší.

Realizácia môjho zámeru bola veľmi jednoduchá. Vždy, keď som šla do mesta peši, zobrala som si rukavice a vrece a zbierala smeti cestou do mesta. Dala som si za cieľ nazbierať aspoň to jedno 60 l vrece. Mala som naozaj zo seba dobrý pocit, že robím niečo užitočné, ale tiež prišli pochybnosti, či to má význam. Keď som videla aké veci sú rozhádzané po zemi a koľko drobností a cigaretových ohorkov nemám šancu vyzbierať, tak mi bolo ťažko. No uvedomila som si, že aj úsilie jednej osoby môže dopomôcť k náprave, alebo zmene. Páči sa mi myšlienka pápeža Františka v encyklike *Laudato si'* (čl. 34), kde vysvetľuje, že niektoré málopočetné druhy v prírode, ktoré zvyčajne zostávajú nepovšimnuté, zohrávajú na udržanie rovnováhy na určitom mieste zásadnú a rozhodujúcu úlohu. Podobné poslanie by sme mali plniť aj my ľudia, veď sám Boh nám zveril Zem do opatery.

Jeden svetský františkán mi napísal, že každá činnosť, ktorú robíme, môže získať aj hlbší rozmer, ak ju prepojíme s duchovnom. Čistenie životného prostredia sa tak môže zmeniť napríklad na skutok kajúcnosti. Ak k činnosti pripojíme modlitbu s konkrétnym úmyslom, vznikne zaujímavá duchovná aktivita. Pri zbieraní plastového odpadu môžeme odprosovať nášho Stvoriteľa za hriechy proti prírode, pri zbieraní ohorkov za hriechy proti poškodzovaniu zdravia človeka. Pri nachádzaní prázdnych fliaš od alkoholu, môžeme myslieť v modlitbe na ľudí, ktorí sú otrokmi závislosti, alebo obetovať to za rozvrátené rodiny. Každý si môže nájsť svoje vlastné úmysly a prispôbiť ich konkrétnej situácii.

Ak nám záleží na našom okolí, môžeme si položiť nasledujúce otázky:

Ďako môžem ja osobne prispieť k čistejšiemu a krajšiemu prostrediu?

Čo mi v tom bráni alebo ma odrádza? Aké pomôcky na to potrebujem?

Ktoré miesta by si zaslúžili vyčistiť alebo upraviť?

Poznám také lokality v mojom blízkom okolí?

Tento svet je náš spoločný domov. Aj malé a nepatrné skutky nás obyčajných ľudí môžu mať veľký význam a môžu pomôcť dosiahnuť väčší cieľ, alebo zvrátiť negatívny trend. Upratovanie okolia už nie je len o estetike čistého chodníka, ale o aktívnom prejave viery a vzťahu k stvoreniu. Je to tichá modlitba, prejav radostnej kajúcnosti, ktorú vyjadrujú činy – každé zohnutie sa po odhodnom papieriku je malým krokom k náprave nielen znečisteného sveta, ale aj našich vlastných sŕdc.

Jana Klára Ivanišová

ODROBINKY Z BOŽIEHO STOLA

P. Tomáš Lesňák OFMConv.

Rok Františkovej paschy – pozvanie k premene

Pred nami je posledný rok veľkých františkánskych jubileí. Nie je to len pripomienka historickej udalosti smrti sv. Františka, ale predovšetkým výzva vstúpiť hlbšie do tajomstva jeho paschy – prechodu, vnútorného obrátenia a obnovy života.

Svätý František bol človekom paschy. Znovu a znovu prechádzal od vlastných istôt, plánov a ľudských kalkulácií k pohľadu viery, ktorý mu umožňoval vidieť všetko v Božom svetle: seba samého, bratov, stvorenstvo, ťažkosti života i smrť. Ukázal nám, že obrátenie nie je jednorazová udalosť, ale neustály proces dozrievania, ktorý prináša pokoj a dobro do nášho povolania – aj do každodenných vzťahov a rozhodnutí.

Nedeje sa to však samohybne. V konkrétnych situáciách sa v nás ozývajú naše očakávania, potreby a obmedzenia, ktoré dokážu ovládnuť naše vnímanie. Preto potrebujeme živý zdroj: Božie slovo. Ono nás krok za krokom učí prechádzať od „starého zmysľania“ k novému postoju viery. Tak, ako Izraeliti denne zbierali mannu počas cesty do zaslúbenej zeme, aj my môžeme v Slove nachádzať nebeskú posilu pre náš kresťanský život inšpirovaný Ježišovým nasledovaním.

Každodenný kontakt s Božím slovom však nie je jednoduchý. Aj preto vznikla nová knižka každodenných zamyslení nad evanjeliami na rok 2026 – ako stručný sprievodca pri každodennom skláňaní sa k daru Božieho slova. Ponúka krátky impulz k evanjelióvemu úryvku daného dňa a sprevádza nás na ceste od pohľadu „podľa človeka“ k pohľadu „podľa Krista“. Verím, že nám môže pomôcť spoločne prežiť jubileum ako živú skúsenosť obrátenia – nie len ako spomienku, ale ako premieňajúci dar.

Knižka vychádza vo vydavateľstve Lúč a nájdete ju v hlavných kníhkupectvách. Môže poslúžiť členom našich bratstiev, ale aj ako milý a užitočný vianočný darček pre blízkych.

brat Tomáš

ODROBINKY Z BOŽIEHO STOLA

EVANJELIOVÉ KOMENTÁRE
BRATA TOMÁŠA NA ROK 2026

Začni deň inak.

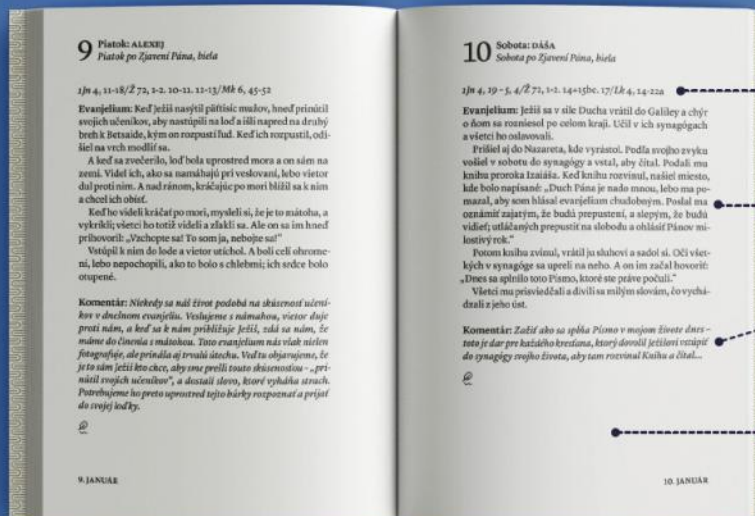
Namiesto mobilu otvor ráno evanjelium
a objav pre seba Božie Slovo, ktoré oživuje.

V knihe nájdeš krátke, hutné komentáre
k evanjeliu každého dňa roku 2026.

Texty pripravil slovenský minorita brat **TOMÁŠ LESŇÁK**,
momentálne pôsobiaci v Ríme.

EDÍCIA SLOVO

Liturgický
kalendár 2026

Evanjelium
zo dňa

Komentár
brata Tomáša

Čo mi dnes hovorí
Božie Slovo ?

KAŽDODENNÝ
REŠTART

SPÄŤ K JEŽIŠOVI

TVOJA STOPA

5 MINÚT PRE DUŠU

V predaji od novembra 2025

SV. FRANTIŠEK
1226 - 2026

Z Východoslovenského regiónu OFS

Regionálne duchovné cvičenia

Jesenné lístie pozlátilo krajinu, ligot sviec na cintorínoch nám pripomenul našich drahých zosnulých a práve v tomto novembrovom čase od 6. 11. do 9. 11. 2025 sa uskutočnili regionálne duchovné cvičenia pod vedením národného a regionálneho duchovného asistenta P. Stanislava Roka OFM Conv. v Exercičnom dome v Prešove.

Úvodná prednáška bola na tému „František, oprav môj dom, lebo sa rúca...“. Veľká výzva pre nás, ktorí sme sa rozhodli ísť v šľapajach sv. Františka. Stále je čo naprávať: vzťahy v rodine, na pracovisku, v bratstve... ale ako? Byť príkladom menej slovom a viac skutkom, a už vôbec nie karhaním, ale láskou. „Pane, čo chceš, aby som urobil(a)? Ako plniť Božiu vôľu, ako ju poznať?“ Zčať od seba, byť k sebe a k blížnemu úprimný.

Zamýšľali sme sa nad trpezlivosťou, utrpením a nádejou akú mal Simeon keď čakal v chráme na Mesiáša. Nastúpili sme na cestu františkánskeho povolania a Boh nám dáva čas, aby sme boli trpezliví, nie sklamaní a frustrovaní. Máme svoju charizmu, v ktorej nemá miesto tieň a smútok, lebo je to charizma radosti.

Ďalšou témou boli Blahoslavenstvá. Našou povinnosťou je ich čítať, premeditovať, pochopiť a žiť, a to nie je ľahké. Ježiš Kristus nám ukazuje smer a dáva nám príklad pre dnešný svet. Už je len na nás, ako budeme Blahoslavenstvá uskutočňovať v živote.

Poslušnosť, chudoba a čistota je pre nás, svetských františkánov, každodenná výzva, aby sme sa stali evanjeliovými ľuďmi. Evanjelium nás má robiť poslušnými a pokornými v rodine, v bratstve aj v spoločnosti. Je to možné, ak budeme slobodní od hmotných dohier a majetku, od túžby mať stále viac, ak budeme krotiť svoje ľudské vášne, aby sme boli schopní ozajstnej lásky.

V nedeľu, za záver sv. omše, sme s radostným srdcom zaspievali TE DEUM a mysleli sme už na odchod domov, ale čakala nás ešte záverečná prednáška a požehnanie, nekonečné lúčenie a bratské objatia s priáním všetkého dobrého, a aby sme sa na budúci rok opäť spolu stretli.

Ďakujeme P. Stanislavovi za vedenie týchto duchovných cvičení, za usmernenia, zamyslenie sa nad naším povoláním v OFS, možnosťou opäť „opraviť svoj dom“ životom podľa Evanjelia a ako byť človekom pokoja.

V našich myšliach stále znie: TEBA BOŽE CHVÁLIME...

Regionálna pracovná kapitula.

Naše jesenné stretnutie celého regiónu na pracovnej kapitule dňa 22. 11. 2025 bolo poznačené nepriazňou počasia a nie každý kto chcel sa aj mohol kapituly zúčastniť, ale viacerých to neodradilo a do Prešova prišli. Po prezentácii sme hovorili na aktuálne témy, o Záveroch NVK OFS v Melčiciach i o pripravovaných a plánovaných podujatiach v roku 2026.

Z Útulne sme sa presunuli do františkánskeho kostola sv. Jozefa na sv. omšu, ktorá bola už zo sviatku Krista Kráľa, celebraval ju národný a regionálny duchovný asistent P. Stanislav Rok OFM Conv. V homílii zaznela otázka: „Kto je kráľom v mojom živote...“ Nasledovala adorácia k ukončeniu Jubilejného roka.

P. Stanislav sa nám prihovril zaujímavou prednáškou, v ktorej nadviazal na sviatok Krista Kráľa. Na kráľovstvo pozemské a kráľovstvo nebeské, tak výstižné práve pre súčasnú dobu. My však dúfame a veríme, že sa dostaneme do nebeského kráľovstva. Počúvajme Boha a jeho prikázania, ktoré nás vedú k dobru, láske a spravodlivosti.

Prítomní členovia miestnych bratstiev boli informovaní o plánovanom ukončení činnosti regionálnych rád. Boli pozitívne ohlasy najmä na priamy kontakt oblastného koordinátora medzi Národnou radou OFS a miestnymi bratstvami a tiež účasti delegáta z každého bratstva na národných kapitulách (vrátane volebných) Františkánskeho svetského rádu.

Zdieľanie z bratstiev prebehlo v príjemnej a bratskej atmosfére a môžem povedať, že aj úprimnej, ako to naozaj je. Vzťahy medzi bratmi a sestrami v bratstvách sú dobré a tešia sa na spoločné stretnutia.

Po záverečnom požehnaní sme sa s pokojom v srdci vrátili domov.

Volebná kapitula v miestnom bratstve Spišská Belá

Čas rýchlo plynie, tri roky ubehli naozaj rýchlo a opäť sme sa stretli na volebnej kapitule, aby sme si zvolili novú miestnu radu v bratstve Spišská Belá. Po sv. omši, ktorá bola v románsko-gotickom kostole sv. Antona Pustovníka, sme sa presunuli na faru, aby sme tam pokračovali v slávení volebnej kapituly, ktorej predsedal brat Ľudovít Billý, člen regionálnej rady. Nová miestna rada: minister - Milan Suchanovský, viceministerka - Janka Šperková, viceministerka - Danka Kušionová, formátor - Maroš Pajer a pokladníčka - Bernarda Monka. Novej rade vyprosujeme dary Ducha Svätého, aby s jeho pomocou viedla bratstvo k láske a svätosti.

Z miestneho bratstva Belá nad Cirochou

Sviatok sv. Alžbety Uhorskej v miestnom bratstve Belá nad Cirochou je veľkou slávnosťou, veď práve ona je patrónkou ich spoločenstva. Stalo sa už samozrejmosťou, že tak, ako po iné roky, aj tento rok sa pri svätej omši požehnali chleby, aby sa potom mohli rozdať. Členovia bratstva reagovali aj na výzvy Medzinárodnej rady OFS k „Medzinárodnému dňu solidarity.“ Pripravili darčeky, ktoré boli odovzdané seniorom v domove dôchodcov. Veľká vďaka za vašu štedrosť.

Text: Mária Hudáková
Foto: Mária Hudáková,
Darina Bakajsová

Slávnosť svätej Alžbety v Košiciach

Začnem pekne od začiatku. 17. novembra každoročne slávime sviatok sv. Alžbety – patrónky OFS. V našom miestnom bratstve v Košiciach, je to o to radostnejšie, že svätú omšu slávime v Dóme sv. Alžbety. Je to nádherná gotická katedrála, najväčšia na Slovensku a najvýchodnejšia gotická katedrála v Európe. Je svätá, čarovná, plná histórie, modlitieb a tajomstiev. Každý rok je táto slávnosť spojená aj so zbierkou potravín pre núdzných, ktoré potom miestne bratstvo odovzdá občianskym združeniam alebo rehoľným spoločenstvám, ktoré sa denne starajú o tých najúbohejších.

Tohto roku nás potešil list od generálneho ministra OFS Tibora Kausera, v ktorom nám píše, že medzinárodné predsedníctvo OFS schválilo zriadenie – Medzinárodného dňa solidarity svetských františkánov. Tento deň sa bude konať každý rok 17. novembra na sviatok sv. Alžbety Uhorskej, patrónky OFS. Cieľom je získať finančné prostriedky, alebo zdroje, ktoré pomôžu konkrétnym potrebám v našich miestnych, regionálnych a národných bratstvách.

Možno sa opakujem. Bol 17. november 2025 a východoslovenský región spolu s P. Stanislavom Rokom OFMConv., pozval miestne bratstvá, aby spolu slávili sviatok sv. Alžbety v Dóme sv. Alžbety, ktorý je v tomto roku aj jubilejným chrámom. Svätá omša, ktorú celebroidal páter Stanislav začala o 10. hodine. V kázni nám páter Stanislav otvoril srdcia, aby sme tak, ako sv. Alžbeta boli plní lásky, nádeje, súcitu a služby bližným. Po sv. omši sme si uctili relikvie sv. Alžbety, pomodlili sa františkánsky ruženec, litánie k sv. Alžbete a modlitbu na jubilejný rok 2025.

Bratia z miestneho bratstva odniesli zbierku trvanlivých potravín a finančné prostriedky sestrám vincentkám, ktoré sa denne starajú o núdzných v Košiciach. My ostatní sme sa presunuli do priestorov miestneho bratstva OFS na Kováčskej ulici. Tu rozvoniavali koláče, vynikajúci guláš, chlebík, ktoré pripravili aj sestry, ktoré nemohli prísť tento deň, pretože sú zamestnané a Deň boja za slobodu a demokraciu už nie je dňom pracovného pokoja. Bolo to radostné stretnutie, sv. Alžbeta k nám poslala aj svojich bratov a sestry z ulice, a tak sme mohli koláče a polievku rozdávať i chudobným.

Tak pútnici nádeje, drahí bratia a sestry OFS tešíme sa na vás 17.11.2026 na sviatok našej vzácnnej patrónky. Stretneme sa pred Dómom sv. Alžbety. Dovtedy nasledujme našu sv. Alžbetu v láske, pokore a službe bližným.

sr. Gabriela OFS

Regionálna kapitula Západoslovenského regiónu v Trnave

Záver z národnej volebnej kapituly v Melčiciach stanovili viaceré úlohy nielen pre Národnú radu OFS, ale aj pre regionálne a miestne rady, a dotýkajú sa celého bratstva OFS. Ihneď sme sa rozhodli zvolať regionálnu kapitulku pre bratov a sestry z miestnych bratstiev do františkánskeho kláštora v Trnave. Po dohode s gvardiánom kláštora, pátrom Františkom OFM, bol termín slávenia kapituly stanovený na sobotu 22. novembra 2025.

Program kapituly sa zamerával predovšetkým na kľúčové závery z národnej kapituly, ktoré sa týkajú celého národného bratstva. Diskutovalo sa najmä o návrhu zmeny štruktúry národného bratstva z trojstupňového na dvojstupňové riadenie, o úprave národného štatútu podľa medzinárodného štatútu schváleného na generálnej kapitule v Ríme v novembri 2024, a o riešení situácie nefunkčných miestnych bratstiev a neaktívnych členov.

Kapitulku sme začali sláviť svätou omšou. Hlavným celebrantom bol národný duchovný asistent, P. Róbert OFM, koncelebrovali regionálny duchovný asistent P. Bruno OFM a miestny duchovný asistent trnavského bratstva, P. Daniel OFM. Homíliu predniesol páter Bruno, ktorý hovoril o povolaní do zasväteného života, manželstva, ale aj o povolaní žiť v samote. V tú sobotu sme si pripomínali aj sviatok svätej Cecílie, panny a mučenice, ktorá sa rozhodla žiť a zomrieť pre Krista.

Na kapitulku bol pozvaný aj náš národný minister, brat Damián Berec, ktorý nás informoval o výsledkoch rokovania Národnej rady OFS. Rada sa podrobnejšie zaoberala postupom plnenia úloh vyplývajúcich zo záverov národnej kapituly a minister objasnil aj dôvody prijatých zmien. K predmetným záverom prebehla bohatá rozprava. V diskusii odzneli súhlasné názory na zmenu štruktúry národného bratstva, no niektoré sestry uviedli aj protiargumenty a podporili zachovanie súčasného stavu.

Národný minister nám na mape Slovenska, s vyznačenými diecézami, prezentoval sídla miestnych bratstiev, informácie o ich zriaďovateľoch a ich funkčnosti. NR spočítala,

koľko bratov a sestier z celkového počtu aktívnych členov na Slovensku aktuálne slúži v radách na všetkých úrovniach. Zmenou štruktúry by sa Národná rada doplnila o „oblastných koordinátorov“ a regionálne rady by zanikli. Častým problémom je prijímanie služby v rade na regionálnej a miestnej úrovni, čo vedie k situáciám, že bratia a sestry majú zdvojenú službu, niekedy až na troch úrovniach. V diskusii sa poukázalo na to, že problém nie je v štruktúre, ale v ochote bratov a sestier prijať službu; hovorilo sa aj o potrebe striedania sa v službách.

Na kapitule sme tiež zvolili náhradníkov na Národnú kapitolu OFS v roku 2026. Chceli sme sa tak vyhnúť situácii z minulej národnej volebnej kapituly, kde naši delegáti (mimo členov RR) nemohli voliť, pretože ich schválila iba regionálna rada, a neboli riadne zvolení na regionálnej kapitule.

V regióne plánujeme v roku 2026 duchovné cvičenia v Exercičnom dome v Piešťanoch s duchovným asistentom pátrom Brunom. Národnej rade sme tiež navrhli, že naša regionálna rada môže zabezpečiť Mariánsku púť do Prahy pre bratov a sestry OFS z celého Slovenska, s čím bol vyjadrený súhlas. Zástupcovia miestnych bratstiev Nové Zámky – Štúrovo už pripravujú púť za región v roku 2026 do Komárna.

Na záver kapituly sme zhodnotili diskusiu s tým, že tieto vážne rozhodnutia si vyžadujú postupný proces. Je potrebné najprv vypracovať nové riadiace dokumenty, tie pripomenkovať v miestnych bratstvách a následne schváliť výsledné dokumenty (štatút, volebný poriadok a ďalšie). Veríme, že podobné diskusie prebiehajú aj v ostatných regiónoch a výsledné rozhodnutia budú prospešné pre bratský život v OFS v ďalšom období. Je potrebná trpezlivosť a neunáhliť sa, aby rozhodnutia boli skutočne na prospech bratov a sestier. Nezabúdajme prosieť Ducha Svätého, aby nás viedol pri našich rozhodnutiach.

Monika Marta Olečková

Miestna volebná kapitula v Novej Dubnici

Trojročné volebné obdobie miestnej rady v Novej Dubnici uplynulo a tak si dohodli s regionálnou radou Stredoslovenského regiónu termín miestnej volebnej kapituly na 25. októbra 2025. Kapitula sa začala slávením svätej omše v kostole sv. Jozefa u saleziánov v Novej Dubnici. Hlavným celebrantom bol miestny duchovný asistent, P. Bruno OFM. Vo svojej homílii poukázal na vlastnosti svätého Františka z Assisi a povzbudil prítomných bratov a sestry k bratskému životu a ochote prijať službu vo vedení miestneho bratstva. Na záver svätej omše sme spoločne zaspievali pieseň o sv. Františkovi.

Po skončení omše sa program presunul do pastoračnej miestnosti v kláštore saleziánov, kde sestry pripravili občerstvenie vrátane domácich koláčikov, kávy a čaju. Ministerka miestneho bratstva zhodnotila uplynulé volebné obdobie, poďakovala sa duchovnému asistentovi za jeho vedenie, členom odstupujúcej miestnej rady za ich obetavú službu a všetkým bratom a sestrám za spoločný bratský život.

Po vyzvaní Ducha Svätého sa začala volebná časť kapituly. Túto viedla sestra Anna Lovišková, ministerka stredoslovenského regiónu, spolu so sestrou Lidmilou Kubikovou, regionálnou tajomníčkou. Voľby boli výborne pripravené. Napriek tomu, že ide o početne menšie bratstvo, na každú z ponúkaných služieb boli k dispozícii kandidáti, takže voľby prebehli bez akýchkoľvek problémov. Bola zvolená táto nová miestna rada:

- Ministerka: Janka Šalková
- Viceminister: Marián Hollý
- Formátorka: Eva Dongová
- Tajomníčka: Mária Mizaniková
- Pokladníčka: Matilka Vavrová

Zvolení členovia rady prijali službu a potvrdili svoje zvolenie spoločnou modlitbou. Stretnutie pokračovalo v družnom zdieľaní, počas ktorého boli odovzdané aj informácie a závery z nedávnej národnej volebnej kapituly, ktoré sa budú realizovať v nasledujúcom trojročnom období. Novej rade prajeme a vyprosujeme, aby ich v ich službe viedol Duch Svätý a ochraňovala Panna Mária.

Monika Olečková

Volebná kapitula v miestnom bratstve Nové Zámky – Štúrovo

Dňa 8. novembra 2025 sa v Nových Zámkoch konala miestna volebná kapitula, ktorá bola zároveň poslednou kapitulou v Západoslovenskom regióne v tomto roku.

Na pozvanie miestnej rady sa na slávnosti zúčastnila takmer celá regionálna rada, národný duchovný asistent P. Róbert OFM, ako aj bývalí regionálni ministri brat Tibor a brat Vladimír. Kapitula sa začala slávením svätej omše vo františkánskeho kostole. Hlavným celebrantom bol P. Róbert OFM. Spolu s ním koncebrovali duchovní asistenti P. Bruno OFM a P. Damián OFM, ktorý predniesol aj homíliu. V nej oslovil bratov a sestry a povzbudil ich k prehĺbeniu duchovného života v bratstve podľa charizmy sv. Františka.

Po svätej omši sestry pripravili v kláštornom refektári bohaté občerstvenie. Ministerka bratstva sestra Mária Poláková zhodnotila činnosť miestnej rady i život bratstva počas uplynulého trojročného obdobia, po ktorom sa členovia rady vzdali svojich služieb.

Volebnú časť kapituly viedol regionálny minister br. Ondrej Božík. Kapitula bola precízne pripravená a po vzývaní Ducha Svätého nasledovali voľby miestnej rady. Volieb sa zúčastnilo 25 bratov a sestier. Gvardián kláštora, P. Silvester OFM, ktorý mal povinnosti mimo kláštora, poslal veľmi srdečnú sms, ktorou povzbudil bratov a sestry, aby ochotne prijali službu v rade.

Na obdobie rokov 2025 – 2028 bola zvolená miestna rada v zložení: ministerka - Mária Poláková; viceministerka - Alena Podhorská; formátorka - Marta Zlatošová; tajomník - Jozef Maczvald a pokladníčka - Iveta Subyová. Súčasne zvolili sestru Alžbetu Alföldiovú za vedúcu krúžku v Štúrove. Zvolenej miestnej rade a celému bratstvu prajeme a vyprosujeme Božie požehnanie a vedenie Duchom Svätým.

Monika Olečková

Slávenie sviatku sv. Alžbety Uhorskej v Nových Zámkoch

Svätá Alžbeta Uhorská – Durínska patrí medzi najuctievanejšie svätice františkánskej rodiny.

V našom, Novozámockom františkánskom kostole Stigmatizácie sv. Františka z Assisi sa jej sviatok každoročne slávi so zvláštnou úctou, keďže jej životný príklad dokonale vystihuje charizmu sv. Františka, najmä lásku k chudobným, službu trpiacim a radostnú jednoduchosť evanjelia.

Prítomní členovia františkánskej rodiny: menší bratia pátri Silvester a Damián OFM spolu so sestrami a bratmi Františkánskeho svetského rádu i novozámockými veriacimi sa podvečer 17. 11. 2025 spoločne zišli pri slávení eucharistie.

Počas slávnostnej svätej omše sme si pripomenuli životný príbeh sv. Alžbety, jej hlbokú sociálnu citlivosť a schopnosť pomáhať núdzným a marginalizovaným skupinám ľudí aj v tých najťažších podmienkach. Počas kázne páter Damián zdôraznil Alžbetinu schopnosť vidieť v chudobných samotného Pána Ježiša. Jej známy spôsob života, keď napriek nepochopeniu okolia rozdávala majetok núdzným, sa pripomína ako výzva k otvorenému srdcu v dnešnom svete. Súčasťou obetných darov boli i „chlebíky sv. Alžbety“, ktoré sa po posvätení kňazom rozdávali veriacim.

Nakoľko je svätica patrónkou Františkánskeho svetského rádu, na konci svätej omše sme si pripomenuli činnosť, pôsobenie, ako i vklad miestneho bratstva k projektom menších bratov počas uplynulých rokov. Vyslovili sme túžbu a pozvanie k zjednoteniu s inými novozámockými spoločenstvami veriacich a sympatizantmi inšpirovanými charizmou sv. Františka z Assisi pri budovaní univerzálneho bratstva, ku ktorému vyzýval i zosnulý sv. otec František a k čomu sme všetci pozvaní.

Slávenie sviatku sv. Alžbety Uhorskej tak v Nových Zámkoch nie je iba spomienkou na túto významnú ženu, ale zároveň i výzvou k službe, pokore a radostnej viere. Františkánska rodina dáva dôraz na to, aby jej príbeh neupadol do zabudnutia, ale zostával inšpiráciou pre všetkých, ktorí hľadajú spôsob, ako premieňať rýchlo sa meniaci svet drobnými skutkami lásky vo svojej každodennosti.

Zuzana Alžbeta Fodorová OFS

Duchovné cvičenia v Badíne

Duchovný asistent bratstva P. Remigiusz Górski OFM pripravil a viedol duchovné cvičenia pre bratstvo sv. Stanislava v Bratislave. Uskutočnili sa v dňoch 11. – 14. septembra 2025 v Dome Xaver v Badíne.

Výluky pri cestovaní železničnou dopravou do Badína zostali aj tento rok asi jediným problémom tohto podujatia. Pri účasti 14 bratov a sestier sme skúsili možnosť dopravy 3 osobnými autami. Na mieste sa to ukázalo ako zaujímavá alternatíva s možnosťou spestriť duchovný program spoznávaním okolia. Katechézy na tému Mária a Marta – dve tváre nasledovania, liturgiu a breviár, sme doplnili putovaniami do Starých Hôr, Španej Doliny, Banskej Bystrice a Hronseku (každý deň niečo) so zaujímavými sakrálnymi pamiatkami. Autá a aj počasie nám to umožnili. Všetci zúčastnení to veľmi uvítali a zhodnotili ako nielen programovo, ale aj duchovne obohacujúce.

Personál Domu Xaver sa o nás opäť ukážkovo postaral – patrí to už, ako po iné roky, ku každodennej tamojšej realite.

Vstupné obrady v Bratislave

Na slávnostnej svätej omši vo františkánskom kostole, ktorá bola súčasťou mesačného stretnutia bratstva sv. Stanislava v Bratislave, dňa 18. októbra 2025 vstúpili do formácie sr. Mária Sámelová a sr. Terézia Martina Jankechová.

Profesiu slávnostne zložila sr. Mária Aurélia Zlatica Bartová.

Slávnostnej liturgii predsedal duchovný asistent bratstva, páter Remigiusz Górski OFM. Obrad vstupov viedla sr. Ľudmila Berecová, ministerka MB.

Damián Brec, Bratstvo sv. Stanislava

info **T** Národnej rady OFS

*Novinky zo života svetských františkánov:
Krok k reštrukturalizácii a pohľad do budúcnosti*

Žilina, 25. októbra 2025 - V priestoroch kláštora v Žiline sa uskutočnilo ďalšie zasadnutie Národnej rady Františkánskeho svetského rádu (NR OFS). Stretnutie, na ktorom sa zúčastnili členovia rady spolu s duchovnými asistentmi P. Jozefom Koncom OFM^{Cap} a P. Róbertom Chabadom OFM, sa nieslo v duchu príprav na významné zmeny v štruktúre rádu, ako aj plánovania formačných a pastoračných aktivít na nadchádzajúce obdobie.

Cesta k novej štruktúre rádu - Hlavným bodom programu bola intenzívna diskusia o postupe reštrukturalizácie OFS, ktorá vychádza zo záverov tohtoročnej Národnej volebnej kapituly. Jedným z predpokladov na úspešnú transformáciu je potreba ukončenia činnosti regionálnych rád ešte pred ďalšou Národnou volebnou kapitulou. Na pôdoryse doterajších regiónov vznikne nová služba tzv. oblastných koordinátorov. Títo koordinátori sa stanú riadnymi volenými členmi Národnej rady a ich úlohou bude prepájať miestne bratstvá s NR, ako aj predsedáť volebným kapitulám v danej oblasti.

Zmeny v evidencii členov - S reštrukturalizáciou úzko súvisí aj spresnenie evidencie členov. Národná rada vyhodnocuje zavedenie jednotného označovania členstva v troch kategóriách: 1. člen, 2. pozastavené členstvo, 3. vylúčený. Ako člen bude označená aj osoba, ktorá sa zo zdravotných alebo iných oprávnených dôvodov nemôže fyzicky zúčastňovať na živote bratstva. Pri dlhodobej neodôvodnenej neúčasti na živote bratstva a po troch opakovaných výzvach sa pri bratovi alebo sestre použije označenie pozastavené členstvo. V mimoriadnych prípadoch môže dôjsť aj k vylúčeniu člena z OFS a v štatistike sa daná osoba označí ako vylúčený. Od počtu členov sa bude následne odvíjať aj počet delegátov, ktorých miestne bratstvá vyšlú na Národnú volebnú kapitolu.

Dôležité oznamy - Pozor na webovú stránku. V oblasti komunikácie zaznelo dôležité upozornenie týkajúce sa internetovej prezentácie. Pôvodnú doménu assisi.sk už OFS nevláda a v súčasnosti ju prevádzkuje subjekt propagujúci ezoteriku, od čoho sa Rád dištancuje. Jedinou oficiálnou webovou stránkou je **www.ofs.sk**. Členovia sú pozvaní, aby na novú stránku posielali správy a fotografie zo života svojich spoločenstiev prostredníctvom tajomníka Juraja Zonnenscheina.

Plánované podujatia na rok 2026 - Svetskí františkáni sa môžu tešiť na bohatý program v roku 2026. Už v marci (6. – 8. 3.) sa uskutoční Národné formačné stretnutie v Bardejove a na september je naplánovaná nevolebná Národná kapitula v Badíne. Rok 2026 sa bude niesť v znamení slávania jubilea 800 rokov od prechodu sv. Františka do večnosti, ktoré oslávim spolu s prvými rádmi, respektíve s celou širokou františkánskou rodinou.

Najbližšie sa členovia Národnej rady stretnú v januári 2026 opäť v Žiline, aby pokračovali v začatej práci.

Juraj Zonnenschein

Z príhovoru Diny Shabaliny na národnej volebnej kapitule v Melčiciach

Keď hovoríme o službe, hovoríme aj o pojme vodca / líder – služobník (ten ktorý vedie v duchu služby; vodca – služobník, služobný vodca). Vedenie a animácia sú zverené lídrom - služobníkom, ktorí sú povolani žiť spoluzodpovednosť a spoluúčasť. No ani tí, ktorí neboli zvolení, sa nemôžu vyhovárať na to, že nemajú žiadnu zodpovednosť. Dobré vieme, že svojou profesiou sme všetci „animátori“, alebo sme aspoň povolani „oživovať“ bratské spoločenstvo tým, že dávame k dispozícii talenty a dary, ktoré nám Boh zveril.

Keď hovoríme o spolupráci a spoluzodpovednosti, je dôležité spomenúť aj taký základný pojem služby v radách, akým je kolegiálnosť. Kolegiálnosť odráža františkánsky ideál bratstva, v ktorom sa rozhodnutia nerobia izolovane, ale prostredníctvom dialógu, modlitby a konsenzu.

Služba v Ráde sa má vykonávať slobodne a veľkodušne, bez očakávania akejkoľvek odmeny a bez „prisvojovania si vedenia“. Pápež František povedal, že tak ako Ježiš, aj my máme slúžiť druhým bez toho, aby sme za to čokoľvek očakávali. Tiež zdôraznil, že služba sa nesmie stať prostriedkom na získanie moci.

„Služba“ znamená predovšetkým vstúpiť do vzťahu s bratom alebo sestrou, vytvoriť puto s ostatnými, aby sme mohli účinne plniť zverené úlohy. Štýl služby v OFS je podobný „umývaniu nôh“ (Jn 13,12–15) v typicky františkánskom duchu.

Pokúsím sa definovať základné kvality lídra - služobníka slovami br. Michaela Perryho OFM (Dar a zodpovednosť služobného ministra – Ako sa stať zodpovedným spoluúčastníkom vo františkánskom živote, 2021): Dobrý františkánsky líder zostáva hlboko prepojený so životom každého člena bratstva a neustále sa od nich učí. Vedenie v duchu služby si vyžaduje pokoru, najmä v ťažkých časoch. Líder - služobník si uvedomuje svoje obmedzenia a pamätá, že všetko je dar od Boha. Sv. František je v tom veľkým príkladom. Takýto služobník vie, kedy ustúpiť a nechať Boha, aby viedol bratstvo. Líder v duchu služby ukazuje základné evanjeliové hodnoty svojimi skutkami. Nesnaží sa pritiahnúť pozornosť na seba, ale povzbudzuje všetkých, aby rástli vo svätosti. Pápež František zdôrazňuje, že ľudia priťahuje práve takýto spôsob svedectva. Staroveký čínsky filozof Lao-c', zakladateľ taoizmu povedal, že „najefektívnejší vodca je ten, ktorého ľudia prehliadajú alebo si ho takmer nevšimajú. Po dokončení práce a dosiahnutí cieľov sa ľudia cítia zodpovední za úspech, pretože si myslia, že to dosiahli sami. Dobrý vodca sa stará o každého človeka, uznáva jeho zraniteľnosť, ale zároveň pripomína, že každý je stvorený na Boží obraz a že Duch Svätý prebýva vo všetkých členoch“.

Pri voľbe vodcov je dôležité zdôrazniť, že nemáme voliť tých, „ktorí si to zaslúžia“, ani „odmeňovať“ niekoho ponukou prestížnej funkcie. Osobné sympatie či antipatie musia byť odložené bokom. Duch Svätý pôsobí v nás počas volieb. Pri výbere kohokoľvek máme používať pravé kritériá rozlišovania. Medzi ne patria: Úprimná láska k OFS a hlboký zmysel pre spolupatričnosť, skutočný duch služby (minister znamená „ten, kto slúži“), konkrétna dostupnosť času, mysle a srdca pre bratstvo, ľudské, duchovné a charakterové kvality, ako aj skúsenosti a pripravenosť riešiť problémy bratstva v danej dobe.

V roku 2025 slávime 800. výročie od zloženia Chválospevu stvorení. Jubileum je príležitosťou chváliť Boha a ďakovať mu za dar stvorenia. Pri tejto príležitosti vám predkladáme štvrtú variantu textu k eucharistickej adorácii, ktorú zostavil P. Cyril Brázda OFM. Text sa môže použiť pri pobožnostiach, ale aj pri osobnej modlitbe.

EUCHARISTICKÁ ADORÁCIA IV.

Stvorenstvo k nám hovorí

1. Úvodné zvolania Pieseň: JKS 260, 1-2

K.: V mene Otca i Syna i Ducha Svätého.

Ľ.: Amen.

R.: **Chváľte Pána z nebies, chváľte ho na výsostiach. (Ž 148, 3-4. 7-8.9-10.)**

Chváľte ho, slnko a mesiac; chváľte ho, všetky hviezdy žiarivé;

chváľte ho, nebies nebesia a všetky vody nad oblohou. **R.**

Chváľ Pána, tvorstvo pozemské: obludy morské a všetky hlbiny, oheň, kamenec, sneh a dym, víchrica, čo jeho slovo poslúcha, **R.**

vrchy a všetky pahorky, ovocné stromy a všetky cédre, divá zver a všetok dobytok, plazy a okrídlené vtáctvo. **R.**

Mládenci a panny, starci a junáci

nech chvália meno Pánovo, lebo iba jeho meno je vznešené. **R.**

2. Čítanie Božieho Slova

Z knihy proroka Daniela (Dan 8, 20-22)

Nech je zvelebené Božie meno od vekov do vekov, lebo jeho je múdrosť i sila. On mení časy i veky, zosadzuje a ustanovuje kráľov, dáva múdrosť múdrym a poznanie tým, čo chápu. On odhaľuje hlboké a skryté veci, vie, čo je vo tme, a svetlo s ním býva.

alebo: Z knihy proroka Izaiáša (Iz 40,28)

Či nevieš? Či si nepočul? Bohom večnosti je Pán. On stvoril končiny zeme, neukoná sa, ani neustane, jeho múdrosť je nevystihnuteľná.

Zo Zrkadla dokonalosti (Zd 113)

Blažený František, celkom ponorený do Božej lásky, poznával jeho dobrotu nielen vo svojej duši, ozdobenej toľkou dokonalosťou a všetkými čnosťami, ale aj v každom stvorení. Preto bol plný veľkej a srdečnej lásky najmä k stvoreniam v ktorých poznával zobrazenú niektorú Božiu vlastnosť alebo osobitosť Rádu. Z vtáčkov mal zvlášť v oblube škovránky, o ktorých hovorieval, že majú na hlave chocholík z peria ako rehoľníci kapucňu, a je pokorný. Najradšej behá po zemi a hľadá si potravu. A keď ju nájde, hoc aj v hnojisku, zozobne si ju. Potom vzlietne a ľúbezne chváli Pána ako dobrí rehoľníci, ktorí netiahnu k svetu. Myšlienkami zalietajú do neba a myslou sú zameraní na Božiu chválu. Jeho šat z peria má farbu zeme a tak dáva príklad rehoľníkom, aby nenosili nápadné oblečenie, skôr skromné a farby hlíny, ktorá je najmenej cenená spomedzi nerastov.

alebo: Z kapitoly o nezaľúbení si v pominuteľných veciach

Ak nechceme zblúdiť, vezmime si príklad zo zvierat a vtákov, ktoré keď sa nasýtia, sú spokojné a nezahňajú sa za mnohým; tak aj človek by mal byť spokojný s nevyhnutnou mierou a nežiadať si nadbytok. Preto sa Františkovi mravce nepáčili tak ako iné živočích, pretože v letnom čase zhromažďujú a ukladajú si potravu na zimný čas. Na druhej strane

však nás napomínajú, že nemáme byť záhaľčiví v tomto letnom čase prítomného života, aby sme neboli zastihnutí ako prázdni a neužitoční v zimný čas posledného a konečného súdu.

- môže nasledovať krátka úvaha

alebo: Z encykliky pápeža Františka Laudato si, o starostlivosti o náš spoločný domov: Svätý František, verný Svätému písmu, navrhuje, aby sme prírodu chápali ako nádhernú knihu, v ktorej k nám hovorí Boh a odovzdáva nám niečo zo svojej krásy a dobroty: „Lebo z veľkosti a krásy stvorenia sa úsudkom poznáva ich Stvoriteľ“ (Múd 13, 5) a „jeho večnú moc a božstvo možno od stvorenia sveta rozumom poznávať zo stvorených vecí“ (Rim 1, 20). Preto chcel, aby v konvente vždy jedna časť záhrady zostala neobrobená, aby tam rástli divé rastliny - a všetci, ktorí ich budú obdivovať, mohli pozdvihnúť svoju myseľ k Bohu, pôvodcovi všetkej krásy. Svet je niečím viac než iba problémom na riešenie; je radostným tajomstvom, ktoré kontemplujeme v radošti a chvále. (12)

3. Litánie

Z Chválospevu troch mládenčov

(Dan 3, 57.59.60.62.63.64.69.70.71.72.73.75.76.77.78.79.80.82.87)

Volajme spoločne:

R. Chváľte a vyvyšujte ho naveky

Dobrorečte Pánovi, všetky diela Pánove, R. Dobrorečte Pánovi, nebesá, R. Dobrorečte Pánovi, všetky vody, ktoré sú nad nebom, R. Dobrorečte Pánovi, slnko a mesiac, R. Dobrorečte Pánovi, hviezdy na nebi, R. Dobrorečte Pánovi, všetok dážď a rosa, R. Dobrorečte Pánovi, mráz a zima, R. Dobrorečte Pánovi, ľad a sneh, R. Dobrorečte Pánovi, noci a dni, R. Dobrorečte Pánovi, svetlo a tma, R. Dobrorečte Pánovi, blesky a oblaky, R. Dobrorečte Pánovi, vrchy a kopce, R. Dobrorečte Pánovi, všetky plody zeme, R. Dobrorečte Pánovi, pramene, R. Dobrorečte Pánovi, moria a rieky, R. Dobrorečte Pánovi, veľryby a všetko, čo sa hmýri vo vode, R. Dobrorečte Pánovi, všetky vtáčky neba, R. Dobrorečte Pánovi, všetka divina a zvieratá, R. Dobrorečte Pánovi, synovia človeka, R. Dobrorečte Pánovi, duchovia a duše spravodlivých, R. Dobrorečte Pánovi, svätí a pokorní srdcom, R.

Veľbme Otca i Syna so Svätým Duchom, **chváľme a vyvyšujeme ho na veky.**

Požehnaný si Pane, na nebeskej oblohe, **hoden chvály a slávy naveky.**

Modlime sa.

Pane Bože trojjediný, úžasné spoločenstvo nekonečnej lásky, nauč nás kontemponovať ťa v kráse vesmíru, kde všetko hovorí o tebe. Prebuď našu chválu a vďačnosť za každú bytosť, ktorú si stvoril. Daj nám milosť cítiť sa vnútorne spojení so všetkým, čo existuje. Amen. (z Modlitby kresťanov a celého stvorenia - Laudato si, 246)

4. nasleduje Hymnus o Oltárnej sviatosti

Ctíme túto sviatosť slávnou ... **alebo:** Tantum ergo sacramentum... **Modlitebník str.: 24-25**

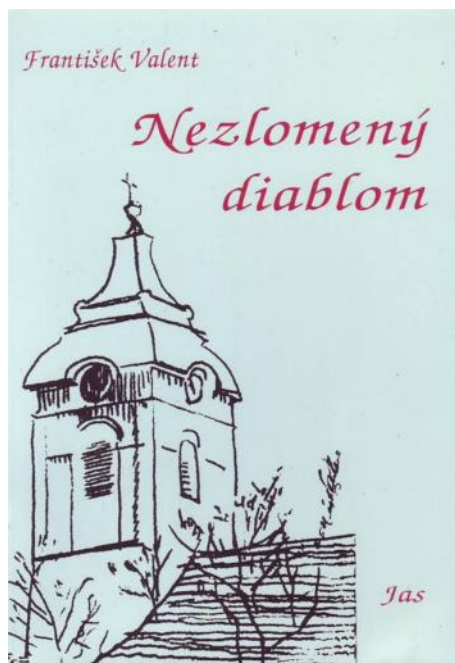
Po modlitbe si kňaz alebo diakon vezme náplečné vélum, pokľakne, vezme do rúk monštranciu alebo cibórium a požehná ľud, pričom nič nehovorí. Po požehnaní uloží Sviatosť do svätostánku, pokľakne a odíde. Zatiaľ ľud môže predniesť vhodnú aklamáciu.

František Valent

NEZLOMENÝ DIABLOM

Tretie mimoriadne vydanie

Po 30. rokoch opäť vychádza životopis slovenského katolíckeho laika, Štefana Vlka, detvianskeho kostolníka, ktorý žil 15 rokov vo veži farského kostola v Detve. Je to príbeh skutočného asketického života naplneného odriekaním a úsilím o kresťanskú dokonalosť. Štefan Vlk, vyznávač evanjeliovej chudoby a nekrvavý mučeník komunizmu, žil do svojich 30 rokov v rodných Drahovciach (pri Piešťanoch). Po mimoriadnom zážitku pri nočnom rybolove na Váhu sa dostal podivuhodným spôsobom do Detvy, kde prežil 40 rokov. Počas II. svetovej vojny znášal útrapy zajateckého tábora v Nemecku. Bol prenasledovaný a väznený pre vieru v období komunistického režimu. Boží obľúbenec a veľký cititeľ Panny Márie zomrel v povesti svätosti vo veku 70 rokov, keď išiel opravovať kríž pri ceste smerom k obci Dúbravy.

Kniha vychádza vo vydavateľstve JAS Zvolen. Vydanie publikácie iniciovalo a financuje miestne bratstvo OFS v Detve, ktoré ju zároveň ponúka na predaj. Jej úlohou je dostať do širokého povedomia heroický život nášho františkánskeho terciára a brata.

Z predaja tejto knihy chce miestne bratstvo financovať pamätnú izbu Štefana Vlka a následne podať impulz k procesu jeho blahorečenia.

Knihu ponúkame spolu s brožúrkou vlastného Štefanovho veršovaného životopisu a záložkou s fotografiou Štefanovho portrétu a modlitbou v cene 5 €. Táto suma bude zároveň Vaším príspevkom na celé "Štefanovo dielo".

Prosíme jednotlivcov i františkánske bratstvá, aby nám pomohli s rozšírením knihy a jej predajom.

sestra MziTa Schmidtová OFS
 telefonický kontakt: 0907 193 913
 email: schmizita@gmail.com

ŽIVOTNÉ JUBILEÁ**Bratislava bratstvo sv. Stanislava:**

Marcela Anežka Hradská – 2.12.2025 – 85 rokov,
 Anna Alžbeta Caudtová – 16.12.2025 – 80 rokov,
 Marek Luigi Singer – 23.12.2025 – 50 rokov.

Detva:

Mária Zita Schmidtová – 16.12.2025 – 70 rokov.

Hlohovec:

Gabriela Mária Samohylová – 20.11.2025 – 75 rokov.

Lučenec:

Viera Bílková – 5.12.2025 – 70 rokov.

Nemšová / bratstvo Panny Márie Anjelskej:

Františka Korienková – 2.11.2025 – 80 rokov.

VÝROČIE PROFESIE**Michalovce:**

Faustína Agáta Verbická – 3.12.2025 – 25. výročie,
 Bernadeta Alžbeta Čurná – 3.12.2025 – 25. výročie.

Sečovce:

Monika Magdaléna Hirková – 3.12.2025 – 25. výročie.

ODIŠLI K PÁNOVI**Chlebnice:**

Mária Terézia Kadučáková – 1.10.2025 – vo veku nedožžitých 90 rokov.

Trstená:

Ľudmila Mária Furdeková – 9.11.2025 – vo veku 90 rokov.

Sadzba časopisu bola realizovaná prostredníctvom
 bezplatného počítačového programu Scribus.

FRANTIŠKÁNSKA *rodina*

Časopis pre tých, ktorým je blízka františkánska spiritualita

Celoročné predplatné je potrebné poslať na účet NR OFS
alebo uhradiť poštovým poukazom,
ktorý je priložený v časopise.

Do poznámky nezabudnite uviesť počet kusov!

Číslo účtu vo formáte IBAN: SK91 0900 0000 0000 1148 4135

Prosíme nových odberateľov,
aby pri platbe bankovým prevodom
na účet nezabudli uviesť adresu, kde budeme časopis poslať.

Cena predplatného na rok 2026:

1 kus	10.00 €
2 - 4 kusov	8.00 €
5 -14 kusov	7.00 €
15 a viac ks	5.00 €

1 kus = 4 čísla časopisu do roka

*Františkánska rodina vychádza vďaka
príspevkom odberateľov časopisu.*

V prípade akýchkoľvek otázok ohľadne platieb a počtu výtlačkov časopisu,
kontaktujte sr. Máriu Hudákovú,
email: maja ofs@gmail.com
telefón: 0911 489 265.